This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google books

https://books.google.com

J 13012

J 13012

BIBLIOTHECA RHACVSINA

MILAN REŠETAR

Nr. 65. Sign. II. 99 ~~114~~.

Google

Slovanská knihovna

SLOVANSKÁ KNIHOVNA

3186188997

178 502

Digitized by Google

Digitized by Google

PRIBOGOGLJUBNE

ſABAVE

Pripravgljegna, i ſahvagljegna,

Kojese imaju u djello postaviti prie,
i nakon Svete Ispovjesti,
i Pricestjegna,

12910

Iſvaghjene iſ Rukopisa

S. FRANCESKA OD SALES

U Slovinski Jeſik prinesene.

U DUBROVNIKU
MDCCCIV.
****
PO ANTUNU MARTECCHINI
S' Dopuſctegnem Starjescinaa.

Digitized by Google

Z 13012

129810

Digitized by Google

PRIBOGOGLJUBNE ſ A B A V E

Prie Ispovjesti.

Vapjegne Bogu Ozu.

Jate ſaſivam, Gospodine moj Boſce, u ovi dan moga svidjegna, i moga obrachjegna. Pomoſime s' darim millostji tvoga Svetoga Duha, neka raſceſcen svetom gljubavi mochbudem sviem podniſcenstvom od sad unaprjeda tebe iskatti, povrachjajuchiti ovu ovcizu, koja biascese ſagubila u pustigni Svjeta, ſaboravjena od svoga spasegna, dabi prem himbene tasctine sljedila. Usliscime dake, O moj Boſce, i cini, dami sine koigod ſrak tvoje svjetlosti, neka opeta iſveden na tvoj put k' tebise

Digitized by Google

povratim, privodechime Jesus Isukars, tvoj jedini Sin, a moj Odkupitegl, koi jes put, istina, i scivot, koinam sapovjeda, date ovako sasivamo: *Occe nasc &c.*

Druga Molitva prie iskuscjagna Duscevnosti.

Evose vrachjam s' nesrechnoga puta moieh sahodaa, O Nebeski Occe, ja dohodim, dase prostrem prid noghe tvoga velicjanstva, dase s' tobom pomirim. Ti dobro posnasc onoga, koije od tebe bjescjo, i sa toliko vremena s' occi tebe isgubio. Odjelihse od tebe pun svieh dobara, koiem tvoja dobrota priko mjerre blagodarna biasceme nadarila, i nesrechjan, garghje nego Sin rasmetni, gnimasamse tako slo sluscio, dasamih rasuo meghju Svjetom, Hudobom, i osta-

ostaliem tvoiem glavniem neprjategljom, koi rugajuse sada moiem pannuchjem, i sillujuse, dabime satarli, i sasviem porasili. Alli u rasmiscgljagnu moieh neurednostji, i meghju tolikiem trudima spomenuosamse od tvoje dobrote, i tvoga millosardja, s' uffagnem koga tebise prikascivam, obrasom punniem smuchje, i occima oblitiem susami: nu josc vele visce ragnen u dusci, nago kascem u nadvorgnemu, scto moj jesik svjedoci u ovoj ispovjesti. Moj Chjachko Nebeski sagrjesciosam prid lizem Nebeskiem, i tvoiem, i ne zjenim, dasam dostojan tvoj Sin nasivatse. Ti dohitasc najdubglje moje misli, i gledasc odkriveno, svesctoje najpotajnie u momu sarzu. Primi, Gospodine, moje pokajagne, i smarsi moje grjehe, peruchiih u neprozjegnenoj karvi tvoga Sina, Jagagu-

za neozkvarghenoga, koi bj prikaſan ſa grjehe svega Svjeta: i kadme buddesc ocistio, dostojse, (primajuchime mirno u kuchju tvoju) opetme priobuchi u bjelu odjechju, parvi ures pravednosti, postavgljajuchimi na ruku ſlatki prsten vjerre, i temeglita uffagna u tebe, uſdarſcjuchime vaſda u tvomu strahu, i gljubavi, neka Dusi blaſceni obeselese zjech moga obrachjegna, kako Hudobe biahuse obradovale zjech moga iſgubjegna. Ti sve moſcesc, O Priviscgni, i millostivi Chjachke, koisi vechje spraven, i prighnut usliſciti nasce molbe, negosmo mi tebe molitti. Tebi buddi slava, cjaas, i hvala na dobrocinstvima, koja primamo svaki dan iſ tvoieh rukaa. Tako buddi.

Uuje-

Uvjescbagna, i naredbe, koje ima u djello postaviti, tko scjudi dobrose Ispovidjeti.

Da Ispovjes budde dobra, i vrjedna, trebuje, dase u djello postave gneke naredbe potrebnite, bes koieh bilabi saludna; i tkobiih propusctio imajuchi smartni grjeh na dusci, mjescte primit odrjescegne, upobi u Svetogarghjegne, tojes uciniobi strahoviti grjeh, koise sove Potlaccegne stvari Bogu posvechjene.

Parvo, imase ucinit iskuscjagne duscevnosti prie Ispovjesti.

Drugo, hochjese Boles isvarsna, illi sa najmagne Boles neisvarsna s'Ispovjesti sadruscena. Boles isvarsna jes neugodnos, nedragos, i scjalos, daseje Bogh uvrjedio sa usrok gnegove neismjerne dobrote, imajuchi odluku stanovitu nighdaga una-

prje-

prjeda uvrjediti : i ova odluka nejma imatti drugu svarhu , nego samu gljubav Boſciu , nitti drugo raſmiscgljagne , kako strah mukkaa Pakgljenieh , olli iſgubjegne Rajske slave , erbi to bila Boles neiſvarsna : i kad Cegljade nebise nego od samieh malieh grjehaa ispovidjelo , trebovalobi , da uciti djello Bolesti iſvarsne , illi neiſvarsne , i da ima temeglitu odluku na grjeh vechjese ne povratit s' pomochi millosti Boſcie : i u ovemu kadgod pomagnkavaju iste dusce Bogogljubne , kojese ne ispovjedaju , nego ſa obicjaj , i pristupaju k' Svetotajstvu Ispovjesti , kako dabi imalle uciniti djello obicjajno , koje opchje jutrom , i vecerom cinitti , ne stavgljajuchi osobitu pomgnu .

Trechje , Ispovjes ima bitti zjelovita s' brojom svieh grjehaa , kolikose od gnih moſcemo spomenuti ,

ako-

akosu smartni; a tkose pak nemosce spomenuti od svieh, ima rjeti meghju magne, meghju visce, mjerrechi vrjeme. Strah, olli sram nek ne budde usrok, dase satai koigod grjeh, prem daje najtesci, i najsramotnii, kolikose mosce samisliti.

Cetvarto, trebuje istomaciti okolisce, koi tegotu grjeha smartno usmnasçjaju, i varstu grjeha promjegnuju, kako na priliku, ukrasti, nekabise imallo siem igratti, illi nekabise svevoglje chjuchjenstva ispunile: akose na grjeh kogagod svjettovalo, olli ponukovalo: akose ucinillo koje djello u sebi dobro, alli na slu svarhu, kako na priliku, akoseje ucinilla saduscbina, illi koigod dar drugomu poklonio s' misli, dase sagrjesci: akoseje podo so isgled, cinechi koi grjeh occitto prid iskargniem.

Reto, Ispovjes ima bitti kratka, go-

govorechi samo varstu grjeha, bes povjedati pripovjesti, er takose kasce nastojagne sebe istoga isvaditi is krivine, a ne kriva ucinitti. Nekase josc cjuva odkritti, illi immenovati Cegljade, s' koiemse grjescilo. Trebuje isabratti Ispovjednika dobra, svjesna, mudra, i vjesta. Oniem, koi nastoje ova uvjescbagna u djello postaviti, zjenim, da s' pomochi Boscie millosti gnihova Ispovjes bittichje spasonosna.

Nacin, koise ima darscjatti mallo prie Ispovjesti.

Tkose scjudi na Ispovjes dobro pripraviti, trebuje dase daleko od Cegljadi ukloni, illi u Zarkvu, illi u koje domachje mjesto, u komu imase obicjaj Boga molitti; i tu nekase nasbigl samisli, dase nahodi prid lizem Boscjem: sa tiem ucinitchje djello, koje sljedi.

Pri-

Privisegne; i sve cjasti dostojno Velicjanstvo, koje ja vjerujem, dase ovdi nahodisc, gledajuchime, i sluscjajuchime, jatise klagnam, jate cjastim, jate posctujem; i darsjcimte, i spojnam ja moga Boga, moga Stvoriteglja, i moga viscgnega Odkupiteglja, ja onega, koi samo jes, i koi sam budduchi pravi jcivot, nemosce ne bitti: ja svjedocjanstvo cesa davamti cjaas, i klagnagne pristojno tebi samomu, ter podnijscivajuchiti duscju moju paddam na kogljena sviem umigljenstvom prid pristoglje tvoga Bojscjanstvenoga Velicjanstva.

Ja oviem imase famisliti, da ova jes najposledgna Ispovjes jcivota, i jato trebuje spravitse, kako Ceglja-de, kojese u odru nahodi blisu smartnoga cjasa. Imase u Boga millos prositi, dase ucini dobro iskuscjagne svoje duscevnosti, i da udjeli pro-

svjet-

Digitized by Google

svjetgljegne, dase svoi grjesi spoſnaju, i na tu svarhu rjetiehjesc ovu molitvu.

O Boſce, Occe svjetlosti, koi prosvjetlivasc svako Cegljade, koje na ovi Svjet dohodi, spusti, akotije drago, u moje sarze strjelu svjetlosti, gljubavi, i bolesti, neka dobro spoſnam, marſim, i iſreccem grjehe, kojesam protiva tebi cinio, Majko Boſcia, kojasi toliko punna gljubavi prema grescnizim, koi imaju poſcjudu pokajatse, pomoſime, O Uffagne moje pridrago, s' tvoiem millostima. Andjele Straſcjanine, ugledajme, i pomillujme tvojom pomochi, da spoſnam uvrjeghje, kojesam momu Bogu ucinio. Svi Sveti, i Svetize molitese ſa mene, neka buddem datti plodde dostojne pokorre.

Pri-

Pridagne Iskusejagne.

Jati pridavam, moj Boſce, moj Spasiteglju Jeſuſe, ovo moje iskuſcjagne, da tebe u Boſcjanſtvenoj tvojoj Pravdi proſlavim. Uffam, dachjescmi udjelit millos, dase dobro pripravim, a paka date vjeku ne uvrjedim. Tako dake s' duhom raſceſceniem u tvojoj gljubavi, dabih tebi ugodio, i tvoju voglju ispunnio, sa sviem oniem mislima, i svarhami, kojeti vechju cjaas, i slavu mogu uſrokovati, moje iskuſcjagne pocignem.

Vjeſcbagna.

Ja oviem trebuje ucinit iskuſcjagne. Ovo u Cegljadi, kojase Boga strasce, i koja cesto na Svetotajſtva Ispovjesti, i Pricestjegna pri-

stupaju, ima bitti kratko, i nejma-se ſaludniem strahom, i sumgnom od grjeha muciti svoja duscja. Sa-dostaje svarnut jedan pogled na pe-magnkagna, u koja imase obicjaj u-padati, i viscja pemgna imase po-staviti, dase ſdruſci Svetotajstvo Ispovjesti s'djellima iſvarsnosti, od koieh ostaju odbjenna raddi iſpra-ſna straha, i ſaludnieh nemiraa. Tko-se u rjetko ispovjeda, dase dobro iskustja, neka istratti onoliko vre-mena, koliko xjeni, daje ſadovogl-no, damu doghje na pamet varsta, i broj svoieh grjehaa. Kolikose mo-ſce, nekase iskuscja o ſapovjedieh Boſcieh, i Svete Zarkve, i o se-dam smartnieh grjehaa, raſbiraju-chi, jelli sagrjescio mislima, rjeci-ma, i djellima: ako paka nemoſce iſnachi broj grjehaa xjech dalecine vremena od najposledgne Ispovje-sti, neka raſmisli, koliko putaa na

dan

dan u te grjehe upaddoje, i tako sadovoglitchje Bosciemu millosardju, koje ne iscte, scto gljudska pamet nemosce ucinitti.

Parvo Rasmiscgljagne.

Trebuje rasmiscgljati, da grjesi, sasve mallahni Bogusu veoma marsechi, i vrjeghjaju sve gnegove neismjerne isvarsnosti; onemu Bogu, koije nedospjetno isvarstan, i sato dostojan, da budde neismjerno gljubgljen. Grjescechi, ti cinisc nedrago onemu, koite tako millostivo gljubi. Nijeli to nemillos, i stvar bes rasloga? Vajmeh! mi nechjemo to dohitit, ni rasumjetti podpunno, dokle na Nebu nebuddemo: ighda nechjemo dobro sposnat, dokle u ovemu scivotu buddemo, kojeje slo grjeh, i koliku pedepsu dostoi oni, koiga cini.

Djello Shrustegna.

Boſce moj, koisi neiſmjerno gljubgljeſciv, ja spovjedam, da moi grjesi tolikosuse uſmnoſcili, da nadhode sve vlase moje glave, i svu parſcinu, kojaje u morru, i kad nebi bio, nego sam jedan, ja vrjeghjam tesiem jedniem tvoje neiſmjerne iſvarsnosti. Ah! Kako ja ne kuscjam neiſmjerne bolesti, i ſcjalosti, pokli imam neiſmjerne ufroke, dase buddem neiſmjerno boljetti? Ja sagrjescih protiva tvojoj dobroti, kojusam bio darſcjan gljubiti, i viscju zjennu ucinih od jednoga potisctena stvoregna, od mallo cjasti, od mallahne naslade, i od najmagne moje koristi, nego od tvoga varhovnoga Velicjanstva, komusamse imo klagnati, terga sluſcit, i cjastiti. Ah!

moj

moj Gorpodine, raddi gljubavi, koju nosisc tebi istomu, prostimi moje grjehe. O Dobroto, O ljepoto neiſmjerna, kako ighda smiosam tebe marſjetti, i tlacciti! Alli kajemse od ove ſvjerske, i neraſloſcite omraſe. Nechjute vechje vjeku uvrjediti. Draſcemije tisuchju putaa iſgubit sve bichje, cjaas, i ſcivot, nego ſcjo ucinitti Bogu tako dobru, kolikosi ti.

Ovdi raſmisli, na kojesi pomagnkagne, illi grjeh najvechje prighnut, paka stanovito odluci, da i to pomagnkagne, i ti grjeh nastojatchjesc iſ tvoga sarxa iskorjepiti.

Drugo Raſmiscgljagne, i uſrozi, daſe duscja ganne na Skruscegne.

Trebuje raſmiscgljati, da Bogh jes najvechi Dobrocinaz, koi op-

chjene millosti na tisuchje, a osobite na tisuchje tisuchjaa namijé udjelio. Stvorionasje iſ nisda na svoju slikku, i priliku beſ daje od nas imo ikakvu potrebu, uſdanſcjonasje u ſcivotu, odkupionasje karvi svoga Sina, ſaſvonasje na svetu Vjerru, i ucinionasje karstjane, i ostavgljajuchi neijbrojnu Cergljad u nevjerstvu nasje, tarpio u nascieh grjesih do ovega cjasa, da namije tolike, i tako lasne nacine, dase sahranimo; a mi na sve ove dare, i millosti s' neharnosti gnemu odvrachjamo. Onje sve ſa nas stvorio, a mise stvoregnem ſlu sluſcimo, ter scgnime istoga Stvoriteglja vrjeghiamo.

Djello Skruscagna.

O Neharnosti! Nije drughe ovoj prilicne, nitti moſce bitti. O moj

moj gljubgljeſcivi Spaſiteglju, ovo-
lije harnos, kojomsamti imo odgo-
vorit, ersime iſ niscta iſvadio, u
komubih i sada bio beſ tebe? O-
veko dake njesam darſcjo u ika-
kvoj zjenni neprozjegnenu karv s'
tolikom gljubavi, i s'tolikom bole-
sti ja mene prolitu? O kolikosam
ja nehvaran! Tkochje datti uſdahe
momu sarzu, i ſuſe moiem occi-
ma, da buddem plakati, i boljet-
se zjechja smarti dusce moje, i
zjechja iſdajstvaa, kojaje svomu Bo-
gu ucinilla? O moj pridobri Go-
spodine, primime na millosardje.
Ja imam prigoruchju poſcjudu, i
odluku temeglitu nighdate vechje
uvrjediti. Ah! jelli bilo pravvo
rodittise, i primiti tolika dobro-
cinstva od Boga, i vrjeghjatga ta-
ko cesto, i tako tescko, kako ja
ucinih? Jelli bilo raſloſcito primiti
rukе, i noghe, occi, usci i sarze, i

I scgni-

scgnimase protiva Bogu slusciti, i gnega tlacciti? O nemille occi, o opake ruke, o sarze nevjerno! Vi s'vasciem grjesima usrok biliste salaa, mukkaa, i prigorke smarti, koju Sin Boscii podnie na kriscju.

Trechje Rasmiscgljagne o Lizu Bosciemu, prid koiem Cjovjek grjesci.

Imase rasmisliti, da Prisveto Trojstvo, Otaz, Sin, i Duh Sveti, jedan sam Bogh, i Svemoguchi nahodise svud, da sve viddi, da sna sve, i sve sluscja, i dohita do najmagne nasce misli. Ovoje ono Velicjanstvo, prid koiem najvisci Serafini od straha tresuse: a mi smionstvo imamo grjescit prid gnegoviem Lizem, cinit, govorit, i mislit take stvari, kakve sramilibismose cinit prid najpotisctenieni

Cjo-

Cjovjekom ovega Svjeta. Trebuje jose raſmisliti, da ovi Bogh jes nasc viscgni Sudaz, koi beſ sumgne ucinitchje suud na cjasu nasce smarti, o nascieh mislih, rjecih, i djellih. Ja oveſiom raſmiscgljagnem ucini djello, koje sljedi.

Djello Skrustvegna.

VArhovni, i pravedni Sudce ſcivieh, i martvieh, koi viddisc, i poſnasc sve do najdubgljega mjesta moga sarza, moſeeli bitti, da ja imam smionstvo dochi prid tebe, iſa kakosamti bio ovako nevjeran? Alli vajmeh! nemogu iſ prid tebe utechi, erse ti svud nahodisc; ni magne sakritse, ere sve viddisc. Ah! nijeli bilo nepritarpglivo moje beſoccjanstvo, dase njesam sramio ucinit prid Velicjanstvom Boſciem. (prid kojem Serafini zjech po-

poſctegna krilim svoja liza pokrivaju) ono, ſcto nebih bio ucinio prid najpotiſcteniem Cjovjekom ovega Svjeta? Ah! Boſce moj, smillujmise, cim ja marſjim na moje grjehe iſ svega sarza ſa gljubav tvoju.

Druge Djello Skuſsegna.

O moj Boſce! Koliku smuchju kuscjam, dasamse nascjo prid tvoiem lizem s'toliko malliem poſcctegnem, i da toliko putaa njesam sto na rjeci, kojusamti podo, date vechje nechju uvrjediti. O Boſce! dasam scto bio obechjo toliko putaa umarlomu Cjovjeku, i dabime on ſateko u istomu djellu, damu ne stoim na rjeci, kolikobihse ſasramio, i u sarzu bolesno pokajo! A od tebe, moj Boſce, ne cinim ikakve zjenne, pokli svaki

ki dan vrjeghjamte prid istiem tvoiem lizem. O! kolikosi dobar, tarpechime toliko duggo vrjeme! O Boſce sarza moga, pokli u vrjeme moieh najteſcieh grjehaa menisi tvoje millosardje ukaſo, nemojmiga sada ſakratit, kadse kajem, dasamih ucinio.

Snaj, da nije dobro uſeti, nego jedno samo raſmiscgljagne svaki put, illi dva najvechje, i dva djella skruscegna, kako tko budde nadahnut. Bogljeje ucinitih mallo, a raſmiscgljatih pomgnivo, nego cetiri, illi pet prescno. Nissta ne magne neka svak sveju bogogljubnos sljedi, i cini, kakomu budde ugodnie.

Djello Skruscegna.

Scjalos, koju kuscjam, dasamte uvrjedio, moj Boſce, i omraſa, koju nosim moiem grjesim, ne bud-

budduchi onaka, kakva bit imallabi, molimte, Bosce neismjerne Svetigne, da primisc omrasu, koju ti isti gnim nosisc, i koju gnim nosi Jesus Isukars, tvoj Sin. Primi josctera, akotije ugodno, gnegov sveti scivot, i gnegovu pribolesnu smart, kojuti prikascivam, dati sadovogli sa sve moje grjehe.

Djello Uffagna.

O moj Bosce! Ti koisi tako millostivo prostio Zariniku, opchjeniem Bludnizam, Lupescju, i inniem; ti, koisi primio rukama raskrigljeniem s' tolikom dobrotom nesrechnoga Sina rasmetnoga, kadje u tebe pito prosctegne: ah! Svemoguchi Gospodine, tesiem ne posivgljescli i mene, da buddem uffati onoliko, kolikosu oni uffali, dachju i ja isprosit prosctegne moieh

grje-

grjehaa od tvoga neiſmjernoga mi-
losardja, koje vjeku nechje dochi
na magne? Uffam dake u tebe, o
moj Boſce, dachjescmi istu miſlos
udjeliti, pokli jasam odlucio nigh-
date vechje uvrjediti. Jasve dasam
ja tuſcjan, i nedostojan prosctegna,
niscta ne magne uſdamise u tvoju
rjec, da ti nechjesc smart gresc-
nika, nego dase obrati. O! koli-
ko uffam u te, moj Odkupiteglju,
koisi toliko pritarpio ja moje grje-
he, dabime sahranio. Uffam, da
mi nechjesc ovu miſlos ſaktatit, i
ovo tako stanovito vjerrujem, da
kadbihte viddio spravna porinut-
me u Pakgljene jaſove, niscta ne
magne uffobih u tebe, ersi ti moj
Bogh, moj Stvoritegl, moj Spasi-
tegl, moj Uſdarſcitegl, ſcivot, i
Duscja dusce moje: u jednu rjec,
tisi sve moje, i oni, kogachje sa-
moga gljubiti duscja moja.

Djello dobre Odluke.

Jati svjedocim, moj Boſce, koisi ista dobrota, i isto millosardje, da, ako jednom samo mogu imat ovu ljepu srechju, tojes bitti u tvojoj millosti, i primit koigod dio boſcjanstvenieh, i gljuvenieh daraa, koje ti djelisc tvoiem Sinovom ſagljubgljenjem, stanovito obechivamti, dachjuti vjeran bitti, i dachju prie umrjeti, negote vjeku smartno uvrjediti.

Molitva Priblaſcenoj Djevizi.

O Prisveta, i Prisłavna Djevo Maria, Majko Boſcia, utocisćte grescnikaa, tisi Majka svieh nevoglnieh, i sirotaa, Majka millosardja, koja ne tjerrase najvechje grescnike ovega Svjeta, i sveghsi

sprav-

spravna utjescit najuzvigljene, i tkoje u te uffo, nije vjeku osto privaren. Jato tebise utjecem, Majko millosardja*, da po putu tvoje millosti buddem, kakose pristoi, moju Ispovjes ucinitti.

S. Andjele Straſcjanine pomoſime, i molise ſa mene: i vi svi moi Parzi, Sveti, i Svetize, molimvas, dami iſprosite prosctegne moieh grjehaa, da mochbudem ucinit ovu Ispovjes tako zjelovitu, i iſvarsnu, kako daje najposledgna moga ſcivota.

Budduchi ovako dobro pripravgljen, trebuje sa sviem podniſcenstvom, toliko unutargniem, koliko nadvorgniem pristupiti k' mjestu Pokorre, i rafmisliti, da Ispovjednik, tkogodje, prikaſciva istoga Isukarsta, erje gnegov Namjesnik: i budduchi kleknuo nemojga u obraſ gledati, nego s' occima priklonitiem,

rezi, Blagosovimé Occe, er sagrjescih; *sa tiem prikarstise, i rezi* Ispovjest *do onieh rjeczi*, moi grjesi: *paka pripovighi tvoje grjehe, broj, varstu, i so isgled: na svarhu saglavi rjecima, koje sljede.*

Od svieh ovieh moieh grjehaa, i druſieh, od koieh ne spomignemse, i koje moſce bit, da ucinih u mislih, u rjecih, i u djellih, toliko suproch meni istomu, koliko suproch druſiem, sadar, moj Boſce, kajemse, i u tebe pitam prosctegne, i odlucjujem s'tvojom svetom millosti moj ſcivot promjeniti. Ti, moj Occe, molimte, dami dasc pokorru, i odrjescegne. *Sa tiem sljedi one rjeci*, moi grjesi, moi griesi &c. *do svarhe Ispovjesti.*

Kadse prima Odrjescegne, trebuje pomgnom stati, i pitat u Boga prosctegne; i svescto vechju boles budde-

desc

desc uſmnaſcjati u sarzu, sve to obilniu millos primitchjesc.

MOLITVA

Iſa Ispovjesti.

Molimte, moj Boſce, raddi dostojanstvaa Blaſcene Djevize Marie tvoje Majke, i svieh Svetieh, da ova moja Ispovjes buddeti ugodna, i da tvoje millosardje nadomjeri na sve ono, u cemusam ja pomagnko, toliko u ovoj, koliko u svieh inieh proscjastieh, illi u ſadovoglnu skruscegnu, illi u zjelovitu Ispovjedagnu, illi u ispugnegnu Pokorre, neka po gnemu buddeti ugodno podpunnie, i iſvarsnie darſcjatme odrjescena na Nebu, ghdje tiſcivesc, i kraglјujesc po sve vjeke vjekaa. Tako buddi.

Djello Skruscegna.

Sada, kadsam pun bolesti, moj Boſce, moj Stvoriteglju, i kad kuscjam veliku ſcjalos, ersamte toliko uvrjedio, molimte sa sviem podniſcenstvom, i sarzem punniem bolesti, i skruscegna, dami prostisc moje grjehe, i raddi dostojanstvaa tvoje neprozjegnene Karvi, i tvoga privelikoga millosardja, dame ucinisc udionikom ploddaa, i dostojanstvaa tvoje prigorke Mukke. Jati obechivam, moj Boſce, date vechje nechju vrjeghjati s' pomochi tvoje boſcjanstvene millosti, scto uffam, dachjemi tvoja dobrota udjeliti.

Djello Spoſnagnæ.

Boſce moj, Occe millosardja, ja ne umiem kako ſahvaliti tvojoj priveli-

velikoj gljubavi na ovemu velikomu dobrocinstvu, koje primih, komu, spovjedam, da ja ikadar nechju mochi sadovogliti, nego samo po putu dostojanstvaa, i cjudnovitieh isvarsnostji moga viscgnega Gospodina Jesusa Isukarsta, tvoga jedinoga Sina. Jaih tebi prikascivam, moj Bosce, dati ovako nadomjerrim, scto inako nemogu, i scgnima sadrusena prikascivamti dostojantva Blascene Djevize, moga Andjela Strascjanina, svieh Serafinaa, Parvoroditegljaa, Prorokaa, Apostolaa, Mucenikaa, Ispovjednikaa, Djevizaa, i svega Dvora Nebeskoga. Istinito govorimti, moj Stvoritegljú, dabih hotio imatti toliko jesikaa, kolikoje stvoregnaa na Nebu, i na semgli, nekabih scgnima do svarhe Svieta mogo na tisuchje putaa tebi sahvaglivati, tebe cjastitti, i slaviti.

Ma-

Molitva.

O Prisveto, i svakoga klagnagna dostojno Trojstvo, u koje temeglito vjerrujem, molimte raddi one gljubavi, koju nosisc prislavnoj Djevizi, udjelimi millos, date vechje vjeku ne uvrjedim, i zjechja gne smillujmise, pokli ſa tobom posvetiosam gnoj ſva ljetta, kojami ostaju od ſcivota, i postaviosam moje tjelo, duscju moju, moj ſcivot, i moju smart u gne prisvete ruke, budduchi ona primillostiva nascja Parciza; svjedocechiti, prigljubgljeſcivi moj Boſce, dasam tvoj sluga ſa svegh, i da unaprjeda iskatchju tvoju slavu, i visce zjennitchju sctoje tebi, nego sctoje meni ugodno raddi gljubavi, kojuti nosim: i sctogod od mene ucinisc, svegh bittichje-

tiehjemi pridrago; josc kadbime u moje nisćta povratio, nebih ni ja to hajo, samo dabi ti proslavjen bio. Zjennitchjuse savisce cestit, i srechjan, moj Bojce, ako meni, i sviem gljudima ovu millos udjelisc, da po nama, i na Svjetu, i u vjekuvjecjanstvu buddesc svegh tot vechju cjaas, i slavu stjezati.

Djello Skruscegne.

Bojce moj, koisi isto millosardje, koimi occitto prikajśivasć u ovemu Svetotajstvu vjecnu gljubav, kojusimi nosio, isa kakosamte ja tako potlaccio, i rasuo dobra, i millosti, kojesimi ti tolikom blagodarnosti bio udjelio: budduchite ja tako tescko uvrjedio, ja plaću duga ovako velika tise s' malliem umirivase: i kako daje tebi kojagod koris, k'meni dohodisc, dame

ja-

ſagarlisc sarzem rastopgljeniem, i raſgorjeniem u gljubavi, dami podasc zelov tvoga mira. Ja podniſceno paddam na kogljena prid pristoglje tvoje Dobrote pun bolesti, srama, i smuchje zjech proscjastoga moga ſcivota; spovjedam, moj Boſce, i moj Chjachko, da njesam dostojan bitti u broju tvoieh Sinovaa.

Marſegne na Grjeh.

Ah! prokleti, i sramotni grjesce, jate marſim,, od tebese odrizam, i nosimti nepomirnu omraſu: jate marſim vechje, nego smart, i nego Pako, ter iſabirem prie umrjeti, negote vechje ikadar ucinitti. Kad mojom smarti mogobihte unisctiti, dobrovoglno ſcivot dobih, da moj Bogh, i moj Spasitegl ne budde vechje uvrjedjen.

Digitized by Google

djen. Prokleta bila ona miso, kojateje u moje sarze uvella.

Djello Skruscegna.

O dobri Jesuse, pridraghi Spasiteglju dusce moje, snisceno prostart prid tvoiem nogama iſ najdubgljega moga sarza pitamti prosctegne svieh grjehaa, kojesam ucinio suproch tvomu boſcjanstvenomu Velicjanstvu. Moj prisladki Jesuse, koi zjech neiſmjernosti tvoje boſcjanstvene gljubavi od vjeka tolikosime dobro hotio, da raddi mene proliosi svu karv, kojusi imo u ſcillah, dabimi Nebeska vrata rastvorio, jati obechivam, da unaprjeda bjeſcjatchju od svakoga grjeha, ne jur zjech straha Pakla, illi zjech plate tvoje slave, negh samo raddi gljubavi, kojuti nosim, ersi ti moj Bogh, pridrago blaſcen-

ſcenstvo dusce moje, i oni, kogasam darſcjan gljubiti.

Raſmiscgljagne dobrocinstvaa Boſcieh prema Gljudim po putu Ispovjesti: i bittichje dobro mallo vremena u ovemu raſmiscgljagnu uſdarſcjatse, a paka ſahvalitmu.

Duscja moja blagosivgljalate, O moj Boſce, i svectose u meni nahodi, hválilo tvoje sveto Imme, ersime josc i ovega puta ceko na pokajagne. Djeviza, Majka moga Spasiteglja, Andjeli, i Sveti tebi ſahvalili, i ja prikaſcivamti svekolike hvale, kojetije podo, i podatchjati u vjeke moj Gospodin, Jeſus Isukars na dobrocinstvim, koja cinisc po putu gnegovieh dostojanstvaa Zarkvi gnegovoj Vjerenizi i gnegoviém iſabraniem.

Mo-

Molitva Ozu Vjecnomu.

Moj Bojce, nahodechise ja bes dobrieh djellaa, i neimajuchi ciemti ſaplatit ſa moje tescke grjehe, prikaſcivamti dostojanſtva Jeſusa Sina tvoga, kojasu neiſmjerno vechja, neghli uvrjeghje, koje od mene, i od svega gljudskoga naroda biahuti ucignene. O vjecni Occe, prikaſcivamti zjenu Odkupgljegna, i platu, kojuje ſa mene podo moj Spasitegl, umiruchi na darvu kriſcja. Gospodine pogledaj lize tvoga Isukarsta, i raſgledaj gnegovo Tjelo, koje, ko martvo pribiva na Otaru: i gnegova neprozjegnena karv u Cjasci, ſasve da jedne rjeci ne progovara, nieſta ne magne ima toliko ustaa, koliko ima rannaa, i kapglje karvi, koju proljeva, privelikiem gla-

som vappe, i cinese boglje cjutti, neghbise cinio cjutti isti glas iſ u staa. Pocjuj dake glas karvi tvoj ga gljubgljenoga Sina, koite moj umiruchi ſa nas, vappechi s' oveg Otara, kako da o kriſcju viſi na Kalvariu, Occe moj, prosti gnima, er neſnaju, ſcto cine, prosechi mir, i millosardje nami tuſeniem grescnizima, koismoga nasciem grjesima propali.

Ako sadar moje occi ne protjevaju ſuſe, nekabih gnima moje grjehe plakko; i moje sarze sa nunutargnom bolesti miarſiih, pogledaj, moj Boſce, one kapglje karvi, koje tvoj Sin u ſcivotu, i na smarti prolioje raddi moieh krivinaa, koieh kapaglja karvi hotioje, da i ja buddem udionik, i da buddu, ko moje iste, kada uſe na sebe moje opacinne.

Prosti dake, o moj Boſce, mo-

joj

joj oholasti, i moiem tasctinami raddi gljubavi podniscenstva tvoga pridragoga Sina. Raddi gnegove gljubavi prosti moje opacinne, i raddi gnegova ubosctva, prosti moje lakomosti.

Raddi ove Djevicjanske Putti, i raddi ove neprozjegnene karvi prostimi moje necistochje unutargne, i nadvorgne.

Prostimi moja neustrucjagna, i proscdarlosti raddi glada, i sceghje, koju moj Spasitegl pritarpj u Pustigni, i na krisciu, i mallo magne, negh svega svoga scivota.

Raddi blagochje, i millosardja svega Jagagnza neczkvargnenoga prostimi rasarscbe, usionosti, osvete, i nepriateglstva.

I raddi pomgne, kojom opravvj nasce spasegne prostimi moje ljenosti, i nepomgne.

Na svarhu raddi svieh dosto-

jamstvaa, i neisbrojnieh isvarsnosti moga Spasiteglja prostimi, urrjeghje, pomagnkagna, i moje neisvarsnosti.

Akoli od visce, O Viscgni Occe, scjudisc od mene pokorru unutaignu, i nadvorgnu, tako da scto bj ugodno, i sladko putti, budde garko dusci; i ono scto bj drago dusci, i putti, neka usrokuje boles, i mukku tjelu; evome snisceno prostarta prid nogama tvoga Velicjanstva, ghdje marsim na svaku varstu grjehaa, i na svaku gnih prigodu, kusejajuchi unutargnu boles, i u dusci, i u sarzu, ersamih ucinio, ne toliko zjech pedepse, kojoj moje opacinne podlagajume, koliko zjech tvoje neismjerne dobrote, i zjech tvoje gljubavi, budduchi ti Bogh dostojan svakoga najvechjega klagnagna, i svake cjasti, odlucjujuchi temeglito, O moj Bo-

Bosce, po putu tvoje prisvete milhisti, dase vjeku vechje nechju povratit na moje grjehe, i dachjute uklagnati od svake prigode.

A sa pokorru, i sadovogljegne tolizieh grjehaa, koiemsam pridusceni, podnositchju dobrovoglno, akotije tako ugodno, sve mukke, nedragosti, pogarde, potlaccegna, sctette, isgubgljegna, bolesti, nemochi, oprjecegna, i na svarhu sve ono, scto muccno, i trudno mochjemise dogoditti, olli to uprav doghje is tvoieh rukaa; olli po putu tvoga stvoregna, kako buddu naredbe tvoga boscjanstvenoga Providjegna, komuse podlagam sa sviem sarzem do najposledgnega odihaja, snajuchi veoma dobro, da ti sa moju pogubu niscta njesi odredio, budduchime stvorio, dame sahranisc, samo da ja s' moje strane obsluscim ono, scto, moj

Boſce, darſcjansam ispunniti. Tako buddi.

Iſa kako buddesc ovako Boſcie millosardje na pomoch ſaſvo, moli dobroga Jeſusa, koi stoi na Otaru, da prikaſce svomu Chjachku ſa tvoje, i svega gljudskoga naroda grjehe, sveſtoje podnio ſa nas, i tarpio ſa sviem svoiem dostojanstvim.

PRI-

PRIBOGOGLJUBNE

ſ A B A V E

Prie Prisvetoga Pricestjegna.

Svarhe, s' koiemse ima pristupit na Prisveto Pricestjegne.

Parvo : ſa gljubav Boſciu., neka po putu ovega Svetotajstva duscja sjedinise s' svoiem Stvoritegljem isvarsniom gljubavi.

Drugo : ſa spoſnagne nasce vlaſtite nemochi, neka pohodjegnem ovega Boſcjanstvenoga Ljecnika buddemo oſdravgljeni.

Trechje : ſa spoſnagne nascieh grjehaa, da po putu ovega boſcjanstvenoga Pricesta, i ovega spasonosnoga Posvetilisſta buddunam oprani, i oproſcteni.

Cet-

Cetvarto: sa nastupjegne kojegod sle sgodde, i napastovagna osobita, da po kreposti onega, koi sve mosce, buddemo oslobodjeni, i obragneni suproch nepriateglskomu naripgljegnu.

Peto: sa poscjudu, dabismo isprovilli koju millos osobitu od Oza Vjecnoga po Jesusu Isukarstu, olli nami, olli drusiem.

Scesto: sa sposnagne dobrocinstvaa primjenieh, pokli nemoscese prikasati stvar drascja Oxu Nebeskomu sa gnih, nego gnegov Sin, koise nahodi u ovemu Svetotajstvu.

Sedmo: sa poscjudu, da hvalimo Boga u gnegovieh Svetieh, erga ali ne umiemo visce hvaliti, nego prikascivajuchi na gnihovu uspomenu veliko Posvetilisctе Hvale.

Osmo: sa poscjudu sahragnegna nascega iskargnega, pokli njedna stvar nemosce krepkie molitise prid

lizem

lizem Vjecnega Chjachka sa spasegne scivieh, i martvieh, nego karv neprozjegnena, koju Boscii Sin prolj sa gnih.

Deveto: sa poscjudu, dase ponovi uspomena Smarti, i Mukke nascega Gospodina, koi naregbiva, dase djelluje ovo boscjantveno Otajstvo na uspomenu onega, scto on sa nas ucinj.

Deseto: sa ispugnegne voglje Boscie, pokli dabi on svegh s' nami pribivo, postavioje ovo Svetotajstvo, i sato nukanas, daga u Pricestu primamo.

Jedanesto: sa prigoruchju sceglju, dabismo Isukarstov Duh stekli, i ugnse sasviem pritvorilli, budduchi ovo poglavita svarha ovega djellovagna, da nastoimo po putu ovega Svetotajstva isgledatse u scivot Jesusa Isukarsta, ter da gnemu slicni buddemo u podniscenstvu, ustar-

pjen-

pjenstvu, ubosctvu duhovnomu, i u pokorri; pokli poglavita nascja samjera u Pricestjegnu ima bitti, nekase u Isukarsta pritvorimo, i na gnegovu slikku pricinimo. Ovako buddi.

Djello, o komuse trjeba sabaviti prie Prisvetoga Pricestjegna.

Parvo Rasmiscgljagne.

Tkoje oni, koi dohodi, i oni tkose ima primiti. Rasmiscgljaja da oni, koi dohodi, jes nasc Gospodin Jesus Isukars, pravi Bogh, i pravi Cjovjek, Chjachko, i Vjerenik nascieh duscjaa, Branitegl, Utjescitegl, isvarsni Priategl, i nasc Ljecnik.

Djel-

Djello Vjerre.

Ja krepko vjerrujem, O moj Bo-
ge, moj Stvoritegliu, dase ti na-
hodisc u prisvetomu Otajstvu Ota-
ra, pravi Bogh, i pravi Cjovjek.
Ja ovo vjerrujem, er ti vjecna Istina,
takosi reko, i da ovo vjerrujem,
nechju inoga raſloga, nego tvoje
moguchstvo neijmjerno, po putu
koga djellujesc, i cinisc svesctotije
ugodno, er tebi, veliki, i svemo-
guchi Boſce, ikakva stvar nije tru-
dna, olli nemoguchja. Ja vjerru-
jem, dasi ti Stvoritegl Neba, i
ſemglje, i da primajuchite, pri-
mam ono Tjelo prislavno, i pri-
svjetlo, ono Tjelo, kojeseje ſace-
lo u utrobi prisvete Djevize, ono
Tjelo, kojeje umarlo ſa mene na
kriſcju, ono Tjelo, kojeje trechi
dan uskarsnulo. Ja vjerrujem, da

pri-

primam onu Duscju prisvetu, ono blago svieh cjuddesaa : ja vjerrujem, da primam Boſcjanstvo, Trojstvo sa sviem boſcjanstveniem neiſmjerniem iſvarsnostima : ja vjerrujem, dase nahodi, i dachju posvoitti sve ovo blago. O Duscjo moja, kako moſce bitti, da ti imasc smionstvo prikaſatse prid onega, koije tako velik, i muguch, i nedohitan, i kogasi ti toliko uvrjedila? Prostimi, akotije ugodno, O moj Gospodine, ſasto tvoja dobrota jes ona, kojame nuka, i poſivglie, govorechi : Doghite k' meni svi vi, koieh tegota morri, i jachjuvas oblahscjatti. Moj Spasiteglju, evome ovdi : ja nosim tescko breme moieh grjehaa, koje skignivam prid tvoje noghe ; utopiih u tvoju karv neprozjegnenu, da ostanem oplakan, i iſcistjen.

Dru-

Drugo Raſmiscgljagne.

Raſmiscgljaj, tkomu sebe isto-ga dariva: Stvoregnu opaku, mar-ſechju, ohollu, beſobraſnu, i naj-neharnjemu ovega Svjeta, kojeje uvrjedilo svoga Boga grjesima ti-suchju varstaa, i kojese spoſna ne-dostojno, daga primi.

Djelko Skruscegna.

Moj Boſce, ista dobrotò, i mil-ôsardje isto, koi ne tlaccisc naj-tuſcnie grescnike, kako mojce bit-ti, da iſa kako biahti dvako ne-vjeran, budduchite usillovo tisu-chju, i tisuchju putaa, dase od mene odjelisc, i budduchite iſtjer-ro, ko na sillu, iſ kuchje dusce moje, dabih u gnu primio tvo-ga glavnoga nepriateglja, tojes, grjeh, ti hochjesc, moj Gospodi-

E ne,

ne, tolikose podnisciti, dabi k' meni doscjo? Ah! Koliko veliku boles kuscjam, dasamte uvrjedio, i dasam ovakom neharnosti odgovorio na neisbrojne millosti, kojesam svaki dan primio; i primam is tvoje priblagodarne ruke. Ti, koi bes pristanka gorisc poscjudom moga spasegna, doklechjesc dopusctavati, da ja pute moga spasegna buddem tlaceiti? Duscjo moja, ne sramiscse tvojom slabosti, gledajuchi mallu koris, kojusi isvadila is blaga ovako neprozjegnena, kolikoje Tjelo prisveto Spasiteglja, kojesi toliko putaa primila? Moj Bosce, i draghi Odkupiteglju smillujmise zjech dostojanstva tvoje karvi neprozjegnene, radi koje molimte, odlucjujuchi pripraviti duscju moju, nekate primim, nekate proslavim, i neka moje spasegne opravvim.

Djel-

Djello Podniscenstva.

O Veliki Bosce, priviscgne, i neismjerno Velicjanstvo, kladence, i viru svake Svetigne, i cistochje, prid koiem ne samo ja, koisam tuscno, i nevoglno stvoregne, nu josc Andjeli, i vas ujedno Svjet njesu, negh jedna marviza, pacek mallo ne isto niscto, da kakochju imat smionstvo k' tebi pristupit ja, koisam nedostojan, i koise sa nedostojna sposnam tebe primiti? Ako josc, kadbih imo svetignu, i isvarsnos Andjelaa, gljudji, i svega ujedno stvoregna, nebih bio dostojan tebe primiti, koje dostojanstvo mochju ja imatti, budduchi ovako velik grescnik, pun slochjaa, i tolikieh neisvarsnostji i u tjelu, i u dusci?

Raſmiscgljagne, ſaſcto u nas dohodi.

Najprie dohodi, da ucini svegljudi osobito udionike svoga Boſcjanstva, ne budduchi to ucinio, nego samo jednoj gljudskoj naravi u svomu Uputtjegnu. Ah! kako ovi gljubgljeſcivi Naucitegl udjeliva svakomu svoje Boſcjanstvo, pokli Bogh istinito u nas ulaſi, i sebe podava sviem oniem, koiga dostojno primaju.

Drugo; dohodi, da udjeli cjovjeku, koiga prima, obilnos dostojanstvaa svoje smarti, daga svoiem blagom obogati, da posveti gnegovo tjelo, i duscju gnegovu, i u isto doba daga prikaſce, ko posvetilisćte, Bogu svomu Chjachku, kakomuje on posvetilisćte Tjela, i Dusce svoje prikaſo, da ucinimu

ſci-

ſcivjet boſcjanstveni ſcivot na iſ-
gled gnegova, i da ugn usadi plo-
dnu mladiku Blaſcenstva, koje ima
jedan dan posvoitti.

Trechje : dohodi, da occittuje Andjelom, gljudim, i svemu stvo-regnu ovega Svjeta poſcjudu nedo-hitnu, koju ima, dabinam udjelio neiſrecenu slados svoga sarza, svo-ju dobrotu, kojoj nije prilicne, svoju blagodarnos, Velicjanstvo nedospjetno, i prigoruchju gljubav, koju nosi Cjovjeku, hotechi ugn uljesti podniſcenstvom tako cjudnovitiem.

Cetvarto : dohodi, nekabi imo uſcivagne, i prigodu, po kojojbi korisna bila svoja dostojanstva, i plodni svoi trudi.

Djello Uffagna.

Ah! koliko dobara uffam iſvadi-ti iſ ovega pohodjegna, i priſcju-

djenoga posvojegna. Ah! koliko uffam, da ove svete, i ljekonosne ruke doteghnutchje sve moje ranne, i gnihoviem teghnuchjem o-ſdravitchjeih: da one toliko gljubgljeſcive occi blago, i millostivo pogledatchjeme, i da iſ onieh ustaa boſcjanstvenieh jachju cjutti rjeci utjehe, i blagosova, millosti, i ſcivota. Ja uffam, da gnegova prisveta Duscja mojuchje posvetit, da gnegova uspomena mojuchje pokrjepiti, da gnegov raſum mojchje prosvjetliti, i da gnegovo hotjegne sve raſceſceno, i raſgorjeno u gljubavi, kojumi nosi, i svjedoci, teſiem pohodjegnem raſgorjetchje moje hotjegne gnegoviem oghgnem. Vjerrujuchi dake ono, scto je on, i da dohodi u mene, i ſnajuchi svarhe, ſa koje dohodi, nemogu ne uffati u gnegovu gljubav, i u gnegovo dobrocinstvo,

stvo; er imam svaki raſlogh svegh uffati. O gljubavi! O cjudnovita gljubavi! O moja prava, i iſvarsna gljubavi! Nijeli ovo najoccittii bigljegh tvoje priſamjerne prema meni gljubavi, dochi k' meni, koisam tuſcjan, i nevogljan, i koise cinim sasviem nedostojan?

Djello Radosti.

Ah! koja rados, neiſreceno uſcivagne, i nedospjetno veseglje sarzu jes posvoit Sina Boſciega, nascega Gospodina, gnegovo Tjelo, Duscju gnegovu, gnegovo Boſcjanstvo, i posvoitga tako sarcjano, i ſa plodde toliko ſcjudjene. Hod dake, hodi ſcegljo sarza moga: moje sarze, i duscja moja u neiſrecenoj gljubavi raſgorjena ſa tobom uſdisce: doghi dake, doghi....

Ovdi trjebaje probuditi veliku po-

poſcjudu ovega doſejastja; najprie raddi 'zjenne velicjanstva nascega Gospodina, nastojechi, da i gnemu, i svemu prisvetomu Trojstvu podase najvechja slava, kojamuse po raſlogu ima datti; a paka raddi spasegna svieh Gljudji.

Djello Poſcjude.

Ah! Tkochjemi datti, primilli Chjachko, moga dragoga Vjerenika, daga ja primim, posvoim, i uvedem u najskrovnie mjesto moga sarza, i tu da uſimam cjaas, i srechju gledatga, sluscjatga, i damu mogu slobodno, i pouſdano odkrit sve moje misli, millovatga, garlitga, i uſcivatga, kako hochje, i ſceli duscja moja.

Djello Pridavagna.

Jati pridavam, moj Boſce, ovo ſveto Pricestjegne najvechjom cistochjom gljubavi, dabihti ugodio, ſnajuchi daje ovo djello tebi pridrago, i dabih ispunnio poſcjudu, koju imasc u mene dochi, ſa uspomenu gljubgljeſcivieh rjecji, koje iſustj, kadar postavj ovo Svetotajstvo gljubavi mallo prie tvoje mukke, spominuchise o meni. ſato svaki krat, kad ovo ucinisc, ucini, molimte, ſa uspomenu tvoje Smarti, i Mukke, i dase ja s' tobom sjedinim, i stuccim, moj Boſce, i sve moje, i da stecem dar tvoje gljubavi, i iſvarsno spoſnagne moga nisca, i jakos, da pridobiem ſlochju (*rezi koju*), a stecem krepos (*rezi koju*).

Raſ-

Raſmiscgljagne, da sveto Tjelo, i Karv Isukarstova istinito nabodese u prisvetomu Otajstvu Otara.

Na same rjeci Misnika slaſi s' Neba na ſemglju Isukars, i postavgljase u Prices u oni isti cjas, u koise rjec iſusti nacinom sasviem cjudnovitiem, s' najdubgliem podniſcenstvom, s' gljubavi, s' dobrotom, sladosti, tako dase cini snebivati sviem Dusim blaſceniem; ter tu cini najbogatie, i najneprozjegnenie sjedignegne, koje ighda Boſcia Mudros moglaje ucinit, to jes, sadruſcegne, i sjedignegne Sina Boſciega s' Cjovjecjanskom naravi: postavglja svoje Tjelo najljepsce, i najiſvarsnie od svieh telesaa, koja biahu, i mogu ikad bitti meghju gljudim. Postavgljase,

se, i nahodise vas zio ne samo u svakomu Pricestu, nego i u svakoj najmagnoj gnega marvizi.

Djello sacjuddjegna.

O Boſce! kojeje cjuddo, da Velicjanstvo Boſcie slaſi s' Pristoglja svoga, i s' Neba na ſemglju, i da hochje zjechja mene pokritti svoju neiſmjernu svjetlos, i svoje viscsne Velicjanstvo: zjechja mene pod priprostom prilikom kruha, i vina utjesnitse, i rekbi unisctitse: zjechja mene priobratiti sve ſakone naravi, i ucinit sedam, oli osam sjuddesaa raddi gljubavi, kojumi nosi. Ah! kolikoje istinito, moj Gospodine, da budduchi ti gljubio tvoje, gljubiosiih osobito na svarhu, postavgljajuchi ovo cjudnovito, i boſcjanstveno Svetotajstvo.

Raſ-

Raſmiscgljagne Dobrote, i Ljeposti Boſcie.

O moj Boſce, tisi pridobar, nu po naravi ista Dobrota, nitise nahodi stvar dobra iſvan tebe. Sva stvoregna punnasu ſlochje; i ako imaju koigod djelak dobrote, to iſhodi od tebe, ersi ti pocetak svakoga dobra. Kako dake mogu ja gljubiti ikakvu stvar iſvan tebe? O Duscjo moja, kadbi ti mogla jednom ſamjerriti ljepos, i dobrotu Jeſusa, nebi mogla gljubiti ikakvu stvar ovega Svjeta. Ah! moj Boſce, priteſcime svegh to vechma u najdubglje tvoga sarza, nekame tvoja gljubav u gnemu sakrie, i neka ja vas buddem utopjen u tvojoj dobroti, i sladosti, darſcechi u najviscjoj zjenni tvoju dobrotu, i varh svega nadstavgljajuchije. Takoje,

koje, moj Boſce, ja nadstavgljam tvoju gljubav, i tvoju dobrotu varh svieh stvarji, kojese nahode na Svjetu, i tisi jedina ſamjera moga sarza, i moje gljubavi: nechju vechje gljubit ino iſvan tebe, hochju ostavit svesctoje na Svjetu, i mene istoga, i svescto imam, moje tjelo, duscju moju, moju cjast, moj ſcivot, dabih tebe sama gljubio. Udjelimi ovu millos, O moj Boſce, er nemogu niscta beſ tebe.

Raſmiscgljagne o onomu, scteje Cjovjek pri Bogu.

Trjebaje raſmiscgljati grjehe proscjaste, koi po sebi cinenas nedostojnieh millosti Boſcie, i ſato i prisvetoga Pricestjegna: od visce trjebaje raſmiscgljati mallu pripravu, cistochju, podniſcenstvo, i gljubav, koju mi nosimo ovemu

velikomu Otajstvu, mjerrechi ſcto-smo mi, i ſcto djellujemo, s' o-niem, ſcto je naſc Gospodin, i ſcto cini, da k' nami doghje.

Djello Podniſcenstva.

O moj Boſce, i sve moje: evo pridate dohodim, nekase tvoje Velicjanstvo samnom sluſci. Spoſnam, da ſctogodbih mogo ucinit do smarti, bilobi nisſta, i ſato molimte iſ svega sarza, dase u meni proslavisc, kako tebi budde najugodnie, i na nacin, na koi ti ſcjudisc. Ah! moj gljubgljeni! ako hochjesc, da ja tebe pogledam, ti najprie pogledaj mene; tvoiem duhom priteghni moj duh, koije toliko nedostojan prid tvoiem lizem stati, koi nejmam smionstva tebi prikaſati, i ſato ovdise ustavgljam s' pridubokiem priklognegnem, i

s' pri-

s' privelikiem poſnagnem moga niſcta. Jasam niſcta, niſcta mogu, i ſato molimte, dame ne ostavisc ovdi sama, neumjetna, nespoſnana tolikieh millostji, i tolikieh dobrocinstvaa, koja bilotije ugodno udjelitmi. Jase vas tebi pridavam, i podlagamse neimatti ikakvu varstu chjutglivieh radostji, koje njesu potrebnite momu sahragnegnu, podnosit dobrovogino svaku varstu nevogljaa, smuchjaa, nemochji, mukkaa, i suprotivaa: u jednu rjec sve ono, sctochjeti bitti ugodno poslatmi i u vremenu, i u vjekuvjecjanstvu, Niscta ne magne, moj Boſce, ja jesam, i bittichju vas tvoj, i ſato imam smionstvo pitat u tebe ne samo tvoje dare, i tvoju millos, nu tebe istoga josctera, i osobito u primjegnu tvoga prisvetoga Tjela, i neprozjegnene karvi, koju ſcjudim

primiti, neka buddem iſvarsnie s tobom sadruſcen, i sjedignen.

Ovdi trebuje svarnut pogled na svoje grjehe, i rjeti.

Evo ovdi, O moj Boſce, u ſimgljem sve moje grjehe, moje nepomgne, neharnosti, i ostale neiſvarsnosti, i postavgljamih u tvoje pricjastive ranne, nekase u gnih ſagube, i unisćte. Jaih stavgljam josćtera, O moj gljubgljeni, u cjudnoviti ogagn tvoje gljubavi, nekati budde ugodno u pepeo obratitih: jaih utapam u jaſ neiſmjerni tvoga millosardja, neka tako utopjene vjeku na vath ne iſidu.

Evo, Vjecni Chjachko, kako duscja moja cini uspomenu Smarti, i Mukke tvoga svetoga Sina. Jatije pridavam ſa spasegne moje, i sve-

i svega Svjeta. Ne gledaj, molimte, na moje grjehe, nego na mocii gljubavi tvoga dragoga Sina, s' koiem ſcjudim, kolikose najtvardie moſce, sjedinitse; erbo mi ne prikaſcjujemo nasce molbe prid tvoje boſcianstveno Velicjanstvo, uſdajuchise u nascju pravednos, nego u tvoje millosardje. Ova goruchja gljubav, kojaje pritegla u ovo Svetotajstvo moga Spasiteglja, toliko bj velika u gnemu, daje pridobila tegotu grjehaa svega Svjeta: ova ista gljubav, O moj Boſce, moj draghi Chjachko, nukate, damise blagh ukaſcesc, i dami tvoje millosardje udjelisc, budduchi ja ovoliko potreban, i siromah.

Molitva blaſcenoj Djevizi Marii, i Andjelim.

O Slavna Djevize, Majko moga Spasiteglja, i Odkupiteglja,

smillujse meni tujcnu, i nevoglnu grescniku. O Priuſvisceni Ljeru Prisvetoga Trojstva, molise ſa mene, neka po tebi ſagarlim iſvarsnom gljubavi tvoga Sina, a moga Spasiteglja, i moja duscja budde onaka, kakvaje poſcjuda gnegova sarza. O blaſceni Andioski Dusi, molimvas, pomoſiteme. Molitese ſa mene svi Sveti, i Svetize, da po vascjoj pomochi u svemu ugodan buddem momu Gospodinu, i momu Bogu, hvalechiga, i slavechiga ovdi na ſemgli, kako i vi cinite gori na Nebu. Tako buddi.

Djello Skruscegna prie prisvetoga Pricestjegna, i na Confiteor.

Boles, koju kuscjam, moj Boſce, dasamte uvrjedio, i omraſa, koju nosim moiem grjesima, ne bud-

budduchi onaka, kakva po raſlogu imallabi bitti, molimte, Boſce nedohitne Svetigne, da primisc omraſu, koju ti isti nosisc moiem grjesima, i onu, koju tvoj Sin, moj Gospodin nosi sviem grjeſima svega gljudskoga naroda, a osobito moiem, neka ovako nadomjerrim onemu, scto inako nemogu, i neka ti ſadovogljan ostanesc zjenom, kojuje on platio.

Dubokiem priklognegnem, i podniſcenstvom u raſmiscgljagnu svoga nischta, trebuje rjeti na one rjeci, Gospodine njesam dostojan...

Ah! moj Chjachko, moj Odkupiteglju, ja poſnam, dasam beſ mjerre nedostojan k' tebi pristupiti, i tebe primiti raddi moga nischta, i moieh pritesckieh, i neiſbrojnieh grjehaa, i malle sluſcbe, kojusamti ucinio, i malle gljubavi, kojusamti nosio, i malle cisto-

stochje, i da sve u kratko reccem, raddi malle priprave, s' kojom dohodim, date primim. Evo ſato govorim iſ svega sarza, i najjcivgliem chjuchjenstvom, koliko visce mogu, *Gospodine njesam dostojan* . . . . .

I erbo, kadbih imo svu gljubav Serafinaa, kadbihte bio sluſcio tako iſvarsne, kakosute dvorilli Svezi: i kadbih imo sva dostojanstva, svu svetignu, cistochju, i podniſcenstvo svieh Andjelaa, svieh gljudji, i svieh stvoregnaa, koja mogu bitti, sasviem tiem biobih nepodoban, i nedostojan tebe primiti; evo opet govorim iſ svega sarza, i najvechiem chjuchjenstvom; *Gospodine njesam dostojan* . . . . . I poklisam toliko nedostojan tebe primiti, i nemogu ikadar to dostojati, molimte ſa ono viscgne Velicjanstvo, cistochju, i svetignu, ko-

kojase nahodi u tebi, i koja iſcte priprave tako priſamjerne, da budduchi ti u meni, kako u svieh inieh stvarih, uſbuddeti drago primiti tebe istoga u meni, i ſa mene, i ſa cistochju, svetignu, gljubav, i iſvarsnos neiſmjernu, koju ti imasc u meni, da primisc tebe istoga onako, kako ti dostoisc, i nadomjerrisc oviem nacinom na moju necistochju, nepomgnu, studenillo gljubavi, nedostojanstvo, i nevrjednos: i ſa to govorim trechi put iſ svega sarza, sviem chjuchjenstvom, koiem mogu, *Gospodine njesam dostojan*... i udaramse u parsi.

Raſmiscgljagne, kojese ima ucinitti prie prisvetoga Pricestjegna.

Parvo ſamisli, da grjeh, josc daje i mali, ucignenje protiva Bogu

to-

toliko moguchju, toliko veliku, toliko gljubgljeſcivu, toliko milu, toliko dobru, i blagodarnu. ſa tiem raſmisli velicinu gnegove gljubavi, raſbirajuchi, da budduchi mi toliko potiſcteni, toliko nedoſtojni, a on toliko Svet, i toliko iſvarstan, ova neiſmjerna raſlikos ne oprjecivase, da on ne kaſce goruchju ſceglju, koju ima, dabi k' nama doscjo osobitom sladosti, i gljubavi, kojoj nije drughe prilicne. Da jedan veliki kragl sjedechi ſa tarpeſom obkruſcen od svoieh Poglavizaa, i Banaa, koi gologlavi stoje, i na nogah oko gnega, spomenese od koga siromaha, i prosjaka, koi leſci na tlima, u pristaliſctu nemochnikaa, neimajuchi ciembise prihranio, i da gannut na millosardje posegljemu s' tarpeſe svoje koigod dio svoje istepicchje po jednomu svoieh Dvora-

naa,

Digitized by Google

naa, nebismoli to darscjali sa djelo pricjudnovite dobrote? A kadbi sapovidio komugod svoieh Poglavizaa, da on tu jestojsku odnese, i od gnegove strane daga pohodi, tobi josc vechje cjuddo bilo. Alli kadbise isti kragl digo s' tarpeje, i odnio objed temu siromahu, darscechi s' obedvie ruke stud, reklibismo, daje to nedohitnos, i prikomjerstvo gljubavi necjuvene, i nascjobise, tkobi reko, daje to mahnitos: a kadbi picchja bila koigod dio tjela istoga kraglja; sctobise reklo? Pacek, sctose nebi reklo?

O gljubavi nedohitne, i neifmjerne velikoga Boga! O prisamjernosti prigoruchje Boscie gljubavi! Scto nebi vjeku na pamet pallo semaglskomu kraglju, koi na svarhu nije drugo, nego Cjovjek umarli, i potiscteni zarv, niscta-

ne

ne magne to svaki dan djelluje Bogh svega Svjeta, kad slaſechi s' Neba na ſemglju nosi on isti, a ne po rukah Andjelaa (sctobi beſ sumgne vele bilo) najiſbraniu picchju, koja na Rajskoj Goſbi moſcese pripraviti, to jeſ, svoje Tjelo, Duscju svoju, svoje Boſcjanstvo, tuſcnomu; i siromahu Cjovjeku, koise nahodi na ovoj ſemgli, ko u pristalisctu nemochnikaa, arghjav, i potreban. Bittichje od privelike koristi priko Posvetilisćta ſabavitse u ovomu prilikovagnu, illi u komu gori ucignenu raſmiscgljagnu, illi u kojoj molitvi, i raſmiscgljagnu cetvartoga Pisma Nasljedovagna Isukarstova. Oni, koi ne uſmogu ovu pripravu ucinitti, neka ucine, scto uſmogu, i nasctoih Bogogljubnos priteghne, nekase o temu ſabave.

Prie

Prie neghse primi sveti Prices, gnadar kad Porvetitegl kaſsega, trebuje gledatga darſsechi occi krotko ugn uparte, a u duhu imajuchi temeglitu vjerru, mislechi, i govorechi u svomu sarzu.

Ja vjerrujem stanovito, O moj Boſse, dase ti istinito nahodisc u ovomu svetomu Pricestu s' Tjelom, Dussjom, Boſsjanstvom, i Cjovjecjanstvom, Jasvete moje occi ne vidde, i ovom vjerrom jatise klagnam, i Jahvaglivamti sa svom mochi duha moga, dasise postavio u ovo bichje raddi mene, neka ti dohodechi k' meni, ja buddem dochi k' tebi, dase s' tobom sjedinim, i dase ti u meni proslavisc.

Bogogljubna Uſdisagna, kojase imaju sinitti mallahno prie prisvetoga Pricestjegna..

Doghi, ah! doghi, Gospodine toliko gljubgljeni, i toliko gljubgljeſcivi, i ucini priiſvarsno u meni ono, zjech cesa dohodisc.

O Raſbludo moga sarza, nemoj u duglje odmizati tvoje dosejastje.

Ah! Boſce, koliko goruchjom poſcjudom ſcelimte uvesti u moje sarze.

Ja njesam ino, nego tuſcno stvoregne; ovo dobro poſnam; alliti ti sasma dobar, i ſato nechjescme ne pogledati, ſasve dasam tuſcjan, i siromah.

Doghi moj gljubgljeni Spasitegliu, i nemoj vechje zknitti.

Na cjasu prisvetoga Pricestjegna.

O moj Boſce, doghi u duscju moju, i posvetije: moj Boſce, povsvoi moje sarze, i ocistiga: moj Boſce, uljeſi u moje tjelo, i cjuvajga, i vjeku nemojme od tvoje gljubavi raſluciti.

Iſgori, O oghgnu parſcechi, svesctо viddisc u meni, daje tvoga lica nedostojno, i sctose najmagne mojce oprjeciti tvojoj milosti, i tvojoj gljubavi.

O O Manno Nebeska cini, da u tebi sladus okuscjam, nekabimise sva svjetovna uſcivagna luda, i bes slasti ucinilla.

Isa Pricestjegna.

O Neiſmjernosti gljubavi, pucino dobrote, kladence neiſhi-

tni, prisveti Pricestu, istinaje, date ja sad cjastim, i dase tebi klagnam u meni.

Premje mallo jedniem samiem sarzem tebe gljubiti, O Boſcjanstveni Jeſuse; premje mallo jedniem samiem jeſikom glasiti tvoju dobrotu.

O moj Spasiteglju, O Boſcjanstveni moj Goste, kolikosamti darſcjan, ersi pohodio ovako tuſcno, stvoregne! Ja pridavam mene istoga tebi istomu, da na koigod nacin odgovorim tolikomu tvomu dobrocinstvu.

Nechju, ne, vech ſcivjeti; nego hochju, da Jeſus ſcive u meni.

Onje moj, a jasam gnegov posve vjeke.

O gljubavi, O gljubavi, nechju vechje grjesciti.

Nechjuse vjeku ſaboraviti od neiſrecene dobrote, i od velikoga mil-

millosardja Jeſusa, moga Spasiteglja, i moga Gosta.

Ono, sctose ima cinit iſa Pricestjegna.

Stvarje pripotrebna, i velike koristi duhovnomu ſcivotu umjetse dobro sluſciti s' vremenom iſa Pricestjegna, dase iſvaddi ona koris, ſa kojuje odredjeno, svu pomgnu postavgljajuchi, uſdarſcjatse pristojno tadar s' nasciem Gospodinom, i druſobumu cinitti, erbi velika neskladnos bila ostavitga sama sred nascieh parsji; pacek vechja to bilabi neskladnos, nego ostaviti sama u kuchi kraglja svjetovnoga, koibise dostojo dochte pohodit u tvomu stanu, i raddi ovega pomagnkagna dogaghjase, da mallo duscjaa vaddi iſ prisvetoga Pricestjegna koris, kojubi one iſvaddile, kadbi ſa

mallo postale u toj druſcbi, er doklese nabode slikke posuechjena kruha, i uſmnaſcjajuse djella Boſcie gljubavi, istom mjerrom uſmnaſcjase millos ovega Svetotajstva, i ovo Sunze pravednosti pruſcja, i sterze ſrake svoje blagodarnosti, i svoga millosardja, varhu duscjaa. Dake isa kakose primi nasc Gospodin, trebuje uklonitse na stranu, ſaſceti ocsi, ſatvorit usci, i ustaviti sva ina zbjuchjenstva, i moguchstva duscsene misliti, ni spomenutse od ikakva stvoregna; sasviem osamitse s'oviem gljubovnikom, i gljubgljeſciviem Gospodinom u najpotajnie mjesto svoga sarza, scgnime ſatvoritse, dase samo gnegovo boſcjanstveno lize moſce uſcivati: i tu paddajuchi u duhu prid gnegove noghe, millo garleschiih, i gljubko zelivajuchiih, kano druga Mandaljena, ucinitchjesto djella, koja sljede.

Djel-

Djello Vjerre, snebivajuchise zjech, ovega pohodjegna.

Ah! dobro ja govorah, i vjerovah, moj Gospodine, dase ti nahodisc s' Tjelom, i s' Duscjom u ovomu Svetotajstvu, i ovo, scto sada prosipgljesc u moju duscju, cinimi dobro vjerrovati, dase ti u meni nahodisc. Ovakoje u istinu, moj Bosce; ja vjerrujem bes ikakve sumgne, dasi ti s' Tjelom, i s' Duscjom u moieh parsih, i da tvoje Boscjanstvo sadaraje u meni, i samnom sadrusceno.

Djello Poklagnagna.

Evo najvechiem poscegnem, i najscivgliem chjuchjenstvom, i najdubgliem podniscenstvom, koje mosce imat jedno stvoregne, Bo-

sce

ſce moj, i moj Gospodine, jatise klagnam, posctujemte, i cjastim, i sadruſcivam ovo klagnagne s' oniem, kojeti bj ucigneno na cjasu tvoga ſacechja od tvoje Dusce, i kojechjeti cinit po sve vjeke; podniſcivajuchise ja s' oneſiem blaſceniem Dusima, koite druſce u ovemu Svetotajstvu, ne jur kako oni, ſascto to nemogu, nego kakobi ucinio jedan mallahan zarv, koibise smuzo podniſceno po prahu svoga niscta, nekati prikaſcem moju vjernos, i poſcjudu, koju imam, dabihte mogo toliko vechje proslaviti, kolikosam magne podoban.

Djello Podniſcegna.

A moſceli bitti, dasi ti u meni? Moſceli bitti, da tvoje privisoko, i neiſmjerno Velicjanstvo dostojalose pohodit najpotisctenie tvoieh.

leh stvoregnaa, i podnisciti tvoju nedohitnu Velicinu do moga nissta, Ti veliki Bosce, koi u ovi cjas, u koi ja govorim, posnansi, i cjastjen klagnagnem najviscieh Kerubinaa? O priviscgne, i nedohitno Velicjanstvo, totje istina, dare moje parsi imaju, i chjute u sebi, budduchi ucinio tolika cjudesa, i privratio svu Narav, nekabi doscjo k' meni? Jasam vas priusjet od sacjuddjegna rasmisegljajuchi milos ovako neismjernu.

Djello Jahvagljegna.

Ovoje ono, scto cini, da ja najdubgliem chjuchjenstvom, sarzom rastopgljeniem u gljubavi, i punaiem harnosti vele vechje, negobih umio istomaciti, Jahvaglivamsi na dobrocinstvu ovako neprozjegnenu. Ah! koliko chjutim ovu mil-

millos, i s' koliko velikom mochi sarzemi ſanosi. Ah! buddi dake tisuchju putaa blagosovjen. I ot bo ja sam njesam podoban, i nej mam rjecji dostojnieh, koiembilo ti ſahvalio na najmagnemu tvoieh dobrocinstvaa; kako dake ſahva litchjuti na ovomu, kojesam mil lo prie primio, tojes tebe istoga sa sviem tvoiem neiſmjerniem iſvan snostima? Vajmeh! kolikosam nev dostojan, moj draghi Spasitegljub Jase spoſnam nepodoban na ova koj millosti tebi ſahvaliti: ne sctem ino, nego dabime ti nadahnuo, kakochjuti ſahvaliti. Cini, moj Boſce, da moje sarze ſahvaliti, kolikosi dostojan, i da tvoja Prisvet Majka ſahvaliti ſa mene. Svi An djeli, svi Sveti, svi gljudi, i svi stvorri ujedno nekati ſa mene ſa hvale, i da ja najpotisctenie stvo regne josctera ſahvalimti svom ja

ko-

kosti moga duha, sviem moguchstvima dusce moje, i svom gljubavi moga sarza. Alli er sve ovo malloje pri onemu, scto ti dostoisc, pridavamti, i prikaſcivam sva poklognegna, podniſcegna, posctegna, cjasti, hvale, blagosove, koitisu bili prikaſani, prikaſcivajuse, i prikaſatichjese po sve vjeke od svieh tvoieh stvorraa, a varh svega prikaſcivamti tvoja ista djella, kojasi, ko Cjovjek, ucinio: jatiih pridavam, ko stvari moje, ſascto mene utiscte, budduchiih ti ucinio ſa mene.

Proscegna.

Ovoje jedna najpotrebnitieh stvarji, na kojoj dosta moſcese dobit, akose dobro ucini, i dosta iſgubit, akose ſlo ucini. Trebuje dake proniti u Gospodina sve ono, sctonam-

je

je potrebno do najmagne stvari, toliko sa nas, koliko sa drusieh, i to trebuje osobito napomenut. Velike stvari imajuse prositi, to jes, vitescka krepos, mnosc millostji djelo lotvornieh, pribistro posnagne Boga, i nas istieh, gljubav prigoruchja, sciva jakos, da nas istieh pridobiemo, i priplemeniti duh kriscja, daga veselo, i hrabreno nosimo. I potrebnoje pitat u gnega sve ove stvari s' gljubavi, scegliom neobicjajnom, i uffagnem, dodjevajuchimu, i rjetichju ovako, cinechimo sillu, kako uci djello, koje sljedi.

Djello Proscegna.

O mój Bosce, moj Gospodine! Ucini u meni ono, sasctosi doscjo. Ti dohodisc, dase samnom sadrusciscc, dami udjelisc krepko, i obilno dostojanstva tvoga scivota, i tvo-

i tvoje smarti, dame obogatisc
woiem blagom, da posvetisc tje-
lo, i dusciu moju, i dami scivjet
cinisc jedan scivot boscjanstveni
u isgled tvoga. Ti dohodisc,
da ukascesc Andjelima, Gljudi-
ma, i svemu tvomu stvoregnu
(po putu ovega Pricestjegna, i
velikieh daraa, kojesi u gnemu
spravan udjelitmi) kolikosi dobar,
kolikosi sladak, koliko millostiv,
i blagodaran: ti dohodisc, da ste-
resc privisoku, i pripravednu Sla-
vu, da usimasc rados, i sadovo-
ljegne ucinit tvoj snoj, i tvoje
trude korisne, i plodne. Sadara
dake ucini u meni sve ono, sa-
sto dohodisc: cini dase sve ovo
u meni ispunni najusmnoscitiem
nacinom. Billi ti dake bio siscjo s'
Neba na semglju, tvorio tolika
cjuddesa, privratio svu Narav, u-
cinio tolike priprave, ti, koi ika-

kvu stvar ne cinisc ſaludu, da nebi nisćta ucinio? ſato moj Boſce, koisi ista dobrota, ista mudros, isto moguchstvo, nemoj da tvoj put budde ſaludan. Cini u meni ono, ſasćto dohodisc: sadruſci teba samnom, a mene s' tobom neraſdiono s' sjedignegnem, s' millosti, i s' gljubavi najiſvarsniom. Sadruſci velicinu tvoga millosardja s' velicinom mojeh nevogliaa; velicinu tvoje svjetlosti s' velicinom moje tamnosti; velicinu tvoga svemoguchstva s' velicinom moje slabosti; velicinu tvoga bogastva s' velicinom moga ubosćtva. Ucinime podpunno udionika dostojanstvaa tvoga ſcivota, i tvoje smarti; posveti tjelo, i dusciu moju, sve moje misli, moje rjeci, i djella moja: cini, da buddem provodit ſcivot sasviem boſcjanstveni; proslavise u meni nasinom najiſ-

varsniem, i ſadovoglise ucinit u nami tvoja dostojanstva plodna, i tvoje mukke korisne.

Sljedi ſa oviem pitati one stvari, kojesuti potrebnite, nadajuchise beſ sumgne, dachjesc bitti toliko draſci Bogu, kolikochjesc vechje stvarji u gnega pitati, a visce s' vechje goruchjom poſcjudom, i uffagnem, erje ovo vrjeme gnegova dobrohotjenstva, i gnegove blagodarnosti.

Druga Djella, kako odiſgara.

O moj dobri Jeſuse, koisi sred moga sarza, ti ſnasc ono, scto ja nejmam. Ti ſnasc, da beſ tebe nisста mogu, a da sve mogu s' tobom. Ti viddise, da nije u meni mallo podniſcenstva, gljubavi, ustarpjenstva, dasam toliko slab, da najmagna prigoda cinimi pasti;

niti imam marvizu jakosti beſ tebe podighnutse. Ah! moja sladka gljubavi, smillujse na moje siromasctvo: raddi tvoga doscjastja u moju duscju udjelimi priduboko podniſcenstvo, i spoſnagne moga niscta, veliku cistochju sarza, i dusce, dar tvoje gljubavi, kolikose najvechje moſce, nekate gljubim sa sviem sarzem, podpunno ugodjegne s' tvoiem svetiem hotjegnem, jakos, i stavnos, da pridobiem moje ſle obicjai, navlascito ..... (*ovdi ifrezzi onu ſlu obicjaj, koju ſcjudisc pridobit*) a nadasve prosctegne moieh grjehaa, i millos unaprjeda u gne ne upasti, veliku cistochju duha, potlaccegne svieh stvarji, tako da ne buddem gljubiti druſjieh, nego tebe. Udjelimi temeglitos duha, dame uſdarſci, i ne dopusti, da na grjeh pristanem; darujmi jo-

scte-

ſctera mudros, i obartnos potrebnitu, da iſvarscim sva darſcjanstva moga bichja, a nadasve ustarpjenstvo, da podnosim ſa tvoju gljubav, svesctomise dogaghja. Pokrjepime, O moj dobri Jeſuse, u moieh dobrieh odlukah, i svetieh odredah u tvojoj sluſcbi, i udjelimi millos, da sveto poznem, er svescto ucinih dosad, sveje niscta. Ti ſnasc, da od tebe osobito svako dobro uffam, i da ti moſcescmiga udjeliti.

Sa oviem kadgod duscja prochje na djella, koja najgoruchja gljubav moſce ucinitti, dase uſdarſci s' svoiem toliko gljubgljeniem, i gljubgljeſciviem Gospodinom, damu ugodi, i gnegovu poſcjudu iſvarsci: a kadgod rastopljena u sladosti prid svoiem gljubgljeniem, ſanesena raſmiscgljajuchi ljepos gnegova liza, i nedohitne, i neiſbrojne iſvarsnosti Dusce, Tje-

la, i Boſcianstva svoga Gospodina, ustavitchjese duscja u sebi istoj, ne cinechi drugo djello, nego samo sladka, i duboka podniſcenstva, i ſatjuddjegna raddi gnegovieh priſamjernieh iſvarsnostji. Iſa toga prochje na djello gljubavi, i uſcivagna, rastapajuchise, i sladko prinemagajuchise raddi neiſbrojnoga mnoſctva tolikieh, i toliko cjudnovitieh krepostji, kojese nahode, i koje viddi u gnemu, i mocheih iſbrajati na nacin, koi sljedi.

Spovjedam, moj Boſce, moja jedino dobro, dasi ti jedno hichje neiſmjerno, vjekovito, nedohitno, i priiſvarsno, i ja uſcivam, daje u tebi nedospjetnos, i neiſmjernos svieh iſvarsnostji, i dasu tvoje, vele vechje nego dasu moje vlasctite. Ah! koliko veliku rados kuscjam, da ikakva stvar ovega Svjeta nemoſcetiih ni ugrabiti, ni odlo-

laſcitti. ſcivi dake u dobar cjas ſvegh iſvarstan, i neiſmjeran u tvoieh velicinah, O moj Jeſuse, moja gljubavi, moj Boſce. Ah! kolikosi ti dobar, i ljep, mudar, moguch, i millostiv. Karkochjute dake ja hvaliti, O moj Boſce!

Djello goruchje poſljude Gljubavi.

Jeſuse moj Spasitegliu, raddi one neiſmjerne dobrote, kojatije ciniłk siti na ſemglju, da oslobodisc vas gljudski narod od vjekovitieh mukkaa, koje po grjehu dostoja; molimte, da ucinisc kuscjati momu sarzu moguchi plod tvoje gljubavi, i da gne goruchi plam raſpeſce tako duscju moju, da tlacechi svesctoje na ſemgli, budde se uſdiſati sveghjer put Nebesaa, da

da nebi gledala druſieh, nego tebe, ne mislila o drugomu, nego o tebi, ne uſdisala ſa druſiem, nego ſa tobom samiem, tako da, kako gljubav cinillatije umrjet ſa mene na darvu krisja, tako ista gljubav ucinimeni prilicno umrjeti u tebi, neka osjcivem ſa vjeke u posvojegnu tvoje slave. Tako buddi.

Djello Zjenne.

Bosce, o Bosce moga sarza, i Gospodine dusce moje, koisi dostojan, zjech tvoieh ſvarsnostji, i neprozjegnenieh daraa, kojemi djelisc beſ pristanka, bitti zjegnen nad sve ino, i gljubgljen nada sviem stvoregnem, svjedocim danaske prid sviem Svjetom, date darſcim ſa jedinu ſamjeru moga sarza, i sve moje gljubavi: i u viscjoj zjen-

ni.

ni darſcim tebe, nego sve ono, sctoje na Svjetu, nego mene istoga, i sva dobra i tjela, i dusce moje, i ove ſemglje, kojasu moja, ne nahodechise ikakva stvar, kojabimi ſa jedan cjas cinilla promjenuti stavnu odluku, dachjute gljubiti, i sluſciti nada sve stvoregne. Obechivamti, dachjuti bitti vjeran, i dase nechju ikadar vechje od tebe odjeliti.

Djello Ugodjegna s' vogljom Boſciom.

O moj Gospodine, i moj Beſce, jase tvojoj vogli podlagam, i sasviem u tvoje ruke spusctavam, podlagajuchise sa svom radosti moga sarza, garlechi sa svom gljubavi, klagnajuchise sa svom cjasti, i posctovagnem sviem tvoiem hotjenstvim, i primudriem, pripraved-

vedniem, i sve ciasti dostojniem odlukam; koje imasc varhu mene; molechite sa sviem podniſcenstvom, da sve ono, sctosi odredio, toliko na ovemu Svjetu; koliko u vjeku vjecjanstvu ispunnise s' najviscjom iſvarsnosti.

Ovdi moſcese ucinit djello Vjerre, i ſa gnime djello Uffagna, dachjete Bogh pomochi, vladati, i osobito providjegne imatti o tebi, o tvomu tjelu, dusci tvojoj, i o svemu onomu, scto imasc, dachjeti udjelit millos, da dobro uſcivese, i umresc, i po gnegovu millosardju pripravichjeti mjesto na Nebu, ghdjechjescga gledati, cjastiti, klagnetmuse, gljubitga, i uſcivatga u vjeke. Rezi dake s' uffagnem sadruſceniem s' gljubavi.

Ah! koliko uffam, da ono priſcjarko, i Boſcjanstveno lize nechje bitti ſa svegh pokriveno; O koli-

ko

ko uffam, da ona Boſcjanstvena, i neijmjerna Ljepota nechje ſe vjek bitti sakriyena, i da ovi ſastor jedan danodighnutchjese, i tako ona sasviem prikaſatchjese mojem occima, kojechjeje gledati, kakvaje ona u vjeke.

Uzini dobru odluku, dachjesc svete djellovati, a osebito u ovi dan, i nasloj u svom jakosti, da svako Pricestjegne ciniti pridobit kaja ſlochju, i neiſvornos.

Od visce, ucini koju molitvu prizvetoj Djevizi, tvomu Andjelu Straſsjaninu, tvomu svetomu Parzu, pitajuchi pomoch, da uſmoſtesc Bogu ſahvaliti, i molith, damu mi ſa tebe ſahvale.

Molitva Blaſcenoj Djevizi.

O Slavna Djevize, Majko moga Spasiteglja, i Odkupiteglja, smil-

lujse

lujse meni tuſcnu, i nevoglnu grescniku. O priuſvisceni Ljern Prisvetoga Trojstva molise ſa mene, neka po putu tvoga pomogljegna ſagarlim iſvarsnom gljubavi tvoga Sina, moga Spasiteglja, dase moja duscja pricini, kakoje poſcjuda tvoga sarca. Dusi Blaſceni, a osobito Andjele moj Straſcianine, molimvas, pomoſiteme, da ſahvalim momu Gospodinu na dobrocinstvu, koje primih u gnogovu pohodjegnu. Molitese ſa mene Sveti, i Svetize, da po putu vascemu buddem sasviem ugodan momu Gospodinu, i momu Bogu, hvalechiga ovdi na ſemgli, kako cinite vi na Nebu.

O Prisveta Djevo, moja pridraga Majko, molimte, ſahvali Prisvetomu Trojstvu na cjasti, kojumi ucinj, dohodechi danaske u moju ubogu kuchju: ſahvali ſa mene

ne tvomu sladkomu Sinu, i moliga zjech gljubavi, kojuti nosi, dami udjeli raddi tebe, svesctomu pitam.

Saglavgljegne.

Budduchise ovako usdarscjo s' nasciem Gospodinom, doklese rasloscito zjeni, dasuse prilike kruha rascinille, raddi cesa s' tjelom u tebi vechse ne nahodi, kako onadar, kadsu one zjele bile, potrebnitoje molitga, date ne odjeli, govorechi.

O moj draghi Gospodine, ne odjelise od mene: sve blago dusce moje, pristanni, i nemojme ovdi sama ostaviti. Sctobih mogo nadatse bes moga Sunza, ako ne scjvjeti u tminah; scto bes moga Ljecnika, ako ne bitti priuset nemochima; scto bes moje radosti, i moje utjehe, ako ne plakkati, i provodit

moje dane sred ſlovoglnosti? Alli poklisi odlucio odjelitse Tjelom, i trjebaje, dase ja unutrim, podlagamse tvomu Boſcjanstvenomu hotjegnu, i primam ovo raſtucégne, ſasvemije bolesnie, i teſcje nego ista smart. Alli u ſamjenu, molimte, koliko vechje mogu, stanuj u meni, i boravi tvojom millosti, i gljubavi; a utoliko ja ſcivjetichju s' poſcjudom, cekajuchi u nepokoju ſcjudjeni cjas, u koichjescse k' méni povratiti. I tako buddi.

Iſa prisvetoga Pricestjegna, i ſahvagljegna, bilobi dobro pobjedi, olli k' vecheru uciniti Djella Vjerre, i ſahvagljegna na dobrocinstvu primjenu.

Djello Vjerre.

Beſ sumgne istinaje, i stanovito vjerrujem, dasam primio moga

Bo-

Boga, da jutros sisejoje s' Neba na ſemglju ſa moju gljubav, i da ono sveto Tjelo, cjuddo ljeposti, i ona prisveta Duseja, tvor nedohitni Boſcieh rukaa, svoiem Boſciaństvom istinitosu u me uljesli. I ſasve ja ſnam, o moj Spasiteglju, da ti s' Tjelom vechje njesi u meni, nischta ne magne vjerrujem, dasi, ko moj Bogh, u meni s' namjerom, s' moguchstvom, i s' bichjem; ſato poschtujemte, ſlavim, i poſnamte ſa pravoga kraglja, i viscgnega Gospara svega Svjeta, i poſnajuchite ſa toga, i klagnajuchitise, paddam na kogljena prid tvoje Velicjánstvo sa sviem podniſcenstvom.

Djello ſahvagljegna.

O moj Boſce, ſahvaglivamti na ovemu neprozjegnenu dobrotinstvu,

i sarzem molim sve Duhove Blaſcene, dati ſa mene ſahvale. O Boſce! kolikosamte darſcjan gljubiti, i ſato ne ſcjudim posvoit inu stvar, iſvan samoga tebe, koisi jedino dobro, mir, i pokoj dusce moje. O moj Boſce; ah! priteghnime k' tebi, nekate buddem gljubiti, i gorjetti u onemu parſcechjemu oghgnu tvoje gljubavi, u komu hotiobih sasviem iſgorjetti, i u prahse obratiti. O najcjudnovitia mudrosti, moguchstvo, i dobroto moga Gospodina, i moga Boga! O kadbise moglo od svakoga stvorra ucinit jednu duscju, a osobito od moje dusce ſgradit tebi kragljestvo Nebesko, u komubi ti uſcivo svaku raskoscju, i pokoj ſa sve one bolesti, i mukke, kojesi pritarpio raddi mene! Otvorimi, molimte, velika bogastva tvoga Boſciantva, i sakrime u te, neka u-

na-

napriedа ikakvo stvoregne ne uſmochbudeme iſnachi.

Djella Pridavagna.

O moj Boſce, dabihti sctogod odvratio na millosti ovako velikoj, prikaſcivamti, i poklagnam sva dobra, i djella krepostji, kojase cine, i ucinitchjese danas po svem Svjetu. Prikaſcivamti, i poklagnam pridobichje moje rasarſcbe, neustarpjenstva (*olli drughe ſlochje kojusi odlucio if tvoga sarza iskorjepiti*). A ti ucini millostivo, i slobodno od mene sve ono, ſasctosi doscjo; posveti tjelo, i duscju moju, ucini da uſcivem ſcivot Boſcjanstveni, i dase poſna u meni, dasamte primio, neka tvoj put uſbudde koristan.

Mochjese ponavgljat ova Djella do drugoga bliſcgnega Pricestjegna,

nastojechi usdarsjatih, kakò nepristavnu uspomenu, daje u nami bio nasc millostivi Gospodin. Er kako oni tusjeni nemochnik, o komu odisgara govorilose, nebise ikada mogo saboraviti od onega kraglja, koi s' tolikom gljubavi biobi otiscjo pohoditga, i zjenuobi, da svegh ima prid occima ono Velicjanstvo, kojebise u gnegovu miso bilo duboko, a josc dubglje u duscju udjegljalo, takò sgoditchjese i od nascega Gospodina, akose usini Pricestjegne, kakose ima. I kako cegljade mirisima pomasano, pohodechi svoga priateglja, garlechiga, i segnime usdarscechise sa koje vrjeme, kadse odjeli, ostavi vas stan, i svega prieteglja punna sladkoga vogna, i mirisa, po putu koga od gnegase spomigne, josc i da nebi hotio, na isti nacin, kad nasc Gospodin odjelise, i povrati, ostavglja u dusci,

kad

kad poghje, prisladke mirise, bigljeghe nesumglive, daje on bio, tojes, sveta obiuchjenstva, svoju gljubav, i millosti, samo dase ne stavi koja saprjeka.

Najposledgna stvar, u koju nasbigl trebuje uprjeti isa svetoga Pricestjegna, jes nastojati, dase ucinimo prilicni nascemu Gospodinu, sillujuchise, da sve nasce misli, rjeci, djellovagna, i sve nasce unutargne, i nadvorgne usbudde gnegovu slisno, neka on uscive u nami, i neka Bogh Otaz samjerri u nami sabigljeſcena svoga Sina, koije nasvan gnegova prava slikka i prilika u naruvi: ere sa ovi usrok Gospodin s' namise sadruscjuje u ovemu svetotajstvu s' svojom dobrotom, mudrosti, i ostaliem isvarsnostima, s' svoiem podniscenstvom, ustarpjenstvom, blagochjom, posluhom, gljubavi, i s' ostaliem krepostima, dabiih u nami

mi stvorio, i dabinam udjelio millos od posvechjegna, i kreposna djellovagna, neka, kakoje on prava, i isvarsna Prilika svoga Oza, tako mi buddemo na koigod nacin prilika Sina. Tako buddi.

Pribogogljubni Usdasi Ozu Vjecnomu.

1. O Bosce neismjerne dobrote, koisi jedan u tri Sobstva, jatise podnisceno klagnam. Gospodine, tkosam ja, da dostojah, dasi na me pogledo u tvomu vjekuvjecjanstvu, dasime ti obgljubio, dasi hotio udjelitmi tvoju Slavu, i da od onega vremena, odkad tvoj jedini Sin u tvomu krilu pociva, i ja pocivah u tvomu gljubgljescivomu sarzu?

2. Vjecni Chjachko, molimte raddi tvoje Rjeci, napunni moju pa-

pamiet svetiem mislima; daje ſa-
bave, i usilluju spomenivatse beſ
pristanka o tebi, i o tvomu Sinu,
Rjeci ucjovjecenoj, koju ti s' Ne-
ba na ſemglju posla. Svjetlosti ne-
beska, cinimi poſnat, i djellovat
scto ti ſcjudisc od mene. Dusce
Sveti, koi nadahgnivasc, tkoga ho-
chjesc, napunni moju vogliu sjem-
menom svetieh poſcjudaa, da ra-
ſplode svako raſliko duhovno vo-
chje, koje iſ tvoje gljubavi jſhodi.

3. Veliki Boſce, koisi pocetak
svieli stvarji, koi vjeku nejmasc
svarhe, sa sviem podniſcenstvom
pridate paddam na kogljena, dati
pridam pokſon od onoga, scosam,
i scto po tvojoj dobroti imam bitti.

4. Moj Boſce, neka moje kosti
usahnu, ersamte uvrjedio, i neka
u lizu zjechja srama ostanem vas
ſabuscen na uspomenu moieh grje-
haa, da na dan Suda smiono gla-

vu.

vu uſdighnem, i uffam u dobrotu i millosardje moga Boga.

5. Niscta ne gubise sluſcechite, O moj Gospodine; nije mukke, nego ſa onieh, koije tako ſaenu u pameti: nije ikakva truda na tvojoj sluſcbi, ere ista mukka, i trud na mjestoje plate.

6. Veliki Boſce, koi viddisc unutargne nascieh duscjaa, prosvjetlinas tako ſciarkom svjetlosti, da uprav put tebe buddemo hoditti.

7. Varhovni Gospodine, koinam davasc Jeſusa ſa Nauciteglja, i Provodiccja, i koinam ſapovjedaste daga sluscjamo, dajnam millos, da sljedimo gnegove iſglede.

8. Posvetimose sasviem Bogu; Duscjo moja, i nemojmo bitti odi onieh, koi korru, a ne dub, davaju. Moje sarze, i ústa moja hvalila tebe, O veliki Boſce. Moje tjelo, i moja chjuchjenstva nedjel-

djellovala, nego ſa tebe: moje hotjenstvo neimalo slobodu, nego da vas tvoj uſbuddem, i nebila u meni stvar, koja tebe ne proslavila.

9. Boſce saiza moga, pogledaj ovo tuſcno sarze, kako u tamnisti, ſatvoreno u tjelu, ſpomenise, daje ovo spremma tvoieh millostji, i shranna karvi, koju tvoj Sin nasc Spasitegl prolj na kriſcju.

10. Boſce moj, viscgni moj Samovladaoce, pokli jasam tvoj, i raddi tvoga moguchstva, i raddi tvoga ubostva, cini da buddem neraſdiono sadruſcen s' tvojom boſcjanstvenom dobrotom po putu tvoga millosardja, i tvoieh millostji, kojechjesc varh mene obilno prosuti, i po putu moieh dobrieh djellaa, i vjerna ispugnegna onieh nadahnuchjaa, i krenuchjaa, kojachjestmi datti ſa vjecno moje spasegne.

11. Moj Boſce, i sve moje dobro, ja nechju vechje iskat ikakvu stvar iſvan tebe, pokli mogu iskat, i nachi sve u tebi.

12. Jahvaglivamti, Vjecni Otce, ersinam udjelio Spasiteglja tako dobra, koi, jasveje Svet od Svetieh, nieſta ne magne dostoise javarlit grescnike.

13. Veliki Boſce, koisi hotio biti nasc Otac, kreni nascja sarcu gliubavi pristojnom sinu: ti koinam davasc mnoghe raſlicne uſreke, date gljubimo, dajnam josctem i krenuchje, erenkolikosmo siromasi u dobru duhovnomu, tolikosmo nepodobni primitga, i nepodobni tebe gljubiti, iſa kakosmoga primili, ako ti isti ne raſcesc u nascemu sarcu gljubav tvoju.

14. Duscjo moja, podloſcimo nasc raſum odlukam nascega velikoga Boga: poklonimoimse, ſa

sve

sve daih ne posnamo; vjerrujmo bes sumgne, da nechje dopustiti, negh ono, sctoje sa nasce boglje. Primajmo sve ono, sctonamse sgaghja, is gnegove prisvete ruke, kojaje pripunna blagosovaa.

15. O priustarpjeni Gospodine, koi cekasc toliko boscjanstveniem kartjegnem onieh, koite tako cesto vrjeghjaju, daj josc i meni sada vrjeme pokorre, da sadovoglim onomu, sctosamti duscjan; i er nejmam ciemti sadovogliti, sluscitchjuse kriscjom, i karvi moga odkupiteglja, po putu koga uffam, da po tvojoj millosti vas moj dugh podpunno saplatitchju.

16. O prigljubgljescivi Chjachko, sahvaglivamti na occinu providjegnu, koje imasc o meni: udjeli mojoj dusci poscjudu, date sluscim, ko tvoj Sin, ere tebi pristoise, kako Ozu, providjeti, sctomije po-

trebnito; a ja hotiobih imat osobitu pomgnu o tvojoj sluſcbi, kako ti imasc o mojoj koristi : hotiobih, da sve moje misli ſabavese o bolesti moieh grjehaa, i o iſiskagnu nacinaa, dabih tebi sad ugodio, i dame saejuvasc unaprjeda, date vjeku ne uvrjedim. Tako buddi.

Pribogogljubni Uſdasi Jeſusu.

1. O Rjeci Boſcjanstvena, O Rjeci uputtjena, O Boſcjanstvo u cjovjeceno, O Sinu Oza Vjecnoga, koisi i Bogh, i Cjovjek, udjelimi millos, date gljubim, i da ne gljubim drugo, negh tebe na Svjetu: uklonni od mene sve prigode, kojebi mogle moje misli, i sarze moje odalecit od tebe : cini, da uſimam sarze, i chjuchjenstva veſana, i ſabavgljena tebe gledati,

tebe

tebe sluſciti, i tebe millovati osobitom gljubavi sarzaa, koja umiu sveto gljubiti.

2. O prigljuveni Jeſuse, nisi doscjo na Svjet pribivat u kuchi, i u Dvoru plemenitu, nego stanovatti posred sarza tvoga stvorègna, kojesi neprozjegnenom tvojom karvi odkupio. Moje sarze dake, O moj Boſce, bilo sve tvoje; posvoiga, kako tvoju stvar vlasctitu, i tvoje nepristavno pribivalisce. Jeſus poraghjajuchise, ſcivuchi, umiruchi na kriſcju, i kragljevajuchi na Nebu, nekase porodi, ſcive, i kragljuje u momu sarzu.

3. Jeſuse kragliu svieh gljudji ustavise meghju nami, da nas pomoſcesc: Jeſuse uſmi mjesto u mojoj dusci, i od tole svarni occi na moje potrebe; u istinu govorimti, da nechjesc moch viddjetih, a po-

moch ne udjelitmi. Pogledaj, kako moj raſum ima potrebu od svjetlosti: raſceſci moje sarze, ucini, da budde pogodglivo, harlo, i pohlepno ſa oniem, sctoje tebi millovighi, kolikosu neuredna moja pohotjenstva: uredi moja krenuchia raſparscjana, sastucciih, i uſdarſci.

4. O Jeſuse svemoguchi, i u svako vrjeme blagodarnice, poklije tako lasno ne odgovorit na tvoje millosti, i u temute uvrjediti, dighnimi sve ono, sctoſabragniva, i ustavglja plodde tvogamoguchstva, i dobrohotjegna premameni. Akose sloboda oprjeciva, jaje ostavgljam, i od gnese odrizam, i sasviem posvechivamje odredjegnu tvoga varhovnoga moguchstva, i tvoga svetoga hotjegna.

5. Jeſuse, huddimi millostiv, pokli tvoje millosardje od moje nevoglje moſceme oslobodit. Gospodine,

dine, rezi mojoj dusci, Jate hochju osdraviti od svieh necistochjaa, i nevjernostji; i scto reccesc, tochie bitti, i tada sasviem oslobodjena ostatchje.

6. Blogosovjeni Jesuse, koisi tako pun millosti, i mudrosti, da usmnoscegne jedne, i drughe iz tvoje punnosti primaju pravedne dusce, obilno s' obedvie napunnime, i pomosi, da svaki dan u jednoj, i drugoj buddem napredovati.

7. O Jesuse probuddi moje sarze, udriga, i cini, da isidu olli suse, olli usdasi, koi tebi bili ugodni. Ovo moje sarze k' tvomu pribliszi, da oviem prisvetiem teghnuchjem ucinise udionik tvoieh bolestji, i u isto dobba tvoieh gljubgljeszivieh sladostji.

8. O Duscjo moja, pokli sad imamo vrjeme, da trudimo, trat-

timoga, kakobismo hotjeli, da smo ga istrajali, kad plata nascieh malieh trudaa buddenam prikasana. Pospjescimose, erje kratko vrjeme, plataje plemenita, i obilna: i koimudrago dio slave, koichjemo imatti, bittichje vjekovit. Jelli razloscito zjech nepomgne, i lotrojstva gubit ono, scto sa sve vjeke ima bivati u Slavi?

9. O Duscjo moja, u cemu, i kako vrjeme prohodimo? Ono, u komu nascja miso nije o Bogu sabavgljena, vrjemeje isgubjeno, i koje nemosce sluscitj sa vjekuvjecjanstva. Scto sam dosad djellovo, cinimise strascit, O moj Bosce, i tresuchise govorit: Nesnam, scto je o meni upisano u listih scivota vjecnoga, i sa to strascimse: scto chju dake ucinit, ciembihse umirio? Jase vas spusctavam u te, O Jesuse; hochju vas tvoj bitti sa-

zem,

zem, i duscjom, i truditi veli-
kom, i prigoruchjom poſcjudom
ſa slavu tvoga svetoga Immena, i
ustarpjeno podnosit sve trude ove-
ga ſcivota, rafmiscgljajuchi, koje
trude, i bolesti tisi podnio, i pri-
tarpio.

10. O dobri Jeſuse, cini, dase
ſabavim o onemu, scto je od tvoje
sluſcbe: okrunnime tvoiem drac-
cjam, koje, ako putt ifranne, alli
duscju oſdravitchje.

11. O moj Boſce, akome upi-
tasc, Scto hochjesc, dati ucinim?
Odgovoritchju: Gospodine, neka-
te viddim ſcivom vjerrom, dabih-
te poſno, i gljubio, i ſascto u ovo-
mu gljubgljeſcivu poſnagnu vjecni
ſcivot uſdarſcise. Pristavitchju jo-
scttera, moj dobri Jeſuse, da vid-
dim, i poſnam tvoje sveto hotje-
gne, nekabihga ispunnio: da vid-
dim josc stvoregna, ne jur zjech iſ-

praſ-

praſne ſceglje occima tjela, nu oc-
cima dusce, gladajuchi u gnih mo-
ga Stvoriteglja, od koga primam
tolika dobrocinstva; da josc vid-
dim mene istoga, dabihme poſno
soliko gardna, nekabih na me mar-
ſio, i podniſciose: a na svarhu,
da viddim u vjekuvjecjanstvu tvo-
je Boſcjanstveno lize, i teſiem
viddjegnem da moja duscja blaſce-
na ostanne. O moj kraglju, rezi
mojoj dusci ono, scto ſcjudi, er
tvoja rjec jes cignegne, i oni cjas,
kadjoj reccesc, da viddi, taj cjas
viddjetchje.

12. Scto imam ja Svjetom targo-
vat, nekabih iſnascjo bogastvo?
Nijeli raſloſcito ſaboravitse od sva-
kóga ſemaglskoga dobra, cim ti,
moj Jeſuse, rastvoraſcmi Nebo, i
davaſcmi na cjaas sve tvoje blago?
U scto imamo nasce ſceglje posta-
viti, ako ne u Nebo, ghdje Bogh

sta-

stavioje svako nasce najvechje dobro? U tebe dake moje sarze prinosim, sascto u tebi stoje sva moja bogastva.

13. Vajmeh! kakve misli uſdiſcjuse u momu sarzu. Onesumi pritescke, kadsi ti daleko od mene. Doghi u me, i taj cjas rasoinitchjese. O Jeſuse u komu mudrago bichju jase nahodim, uliješi u moju dusciu, da utaſcisc moje nemire, da sastavisc moja chjuchjenstva, da osladisc moja pohotjegna, da prosvjetlisc moj raſum, da oſdravisc moje nemochi: ma svarhu, da ti buddesc vas moj, a ja vas tvoj.

14. Boſce dobrote, i millosardja, otvorri tvoje occi varh mene, dame uſvladasc, i tvoje sarze ne rasarcilose, negh smillovalose na moje slabosti. Ja hochju bitti od svega darſcian tvojoj po-

mo-

mochi, ter ufrok moga spasegna nechje bitti moje kreposti, kojesu prem slabe, i nekoputtne, nego tvoje blagodarnosti, koje na iſvarſhos uſdiſcju, i krunnu djella moja.

15. O Boſce, jurje prosclo dosta vremena, da uſdarſcim moja ſla prighnuchja, i da od moje vlasctite gljubavi pusctavamse vladati. O moj sladki Jeſuse, udjelimi jakos, dase od gnih odzjepim, es beſ tvoje pomochi njesam podobau ucinit ikakva dobra.

16. Sarze moje ostavimo ovi Svjet, proghimo s' chjuchjenstva na raſlogh, s' raſloga na millos, sadruſcimose s' Andjelima, raſgovaramose, i opchimo s' Jeſusom, ter svakako gnegovi buddimo i u ſcivotu, i na smarti, i u vremenu, i u vjekuvjecjanstvu.

17. Dokle, O Duscjo moja, ſcivjetchjemo tughiem occima? Dokle

kle tarsjatchjemo ſa prikaſam iſpraſnostji, koje ne ostavgljaju nego privare u nascemu okku, a iſopacegne u nascemu sarzu? Vladamose s' occima Jeſuſoviem, pokli gnihov pogled utvara blaſcenstvo Svetieh. Pogledajme samo jedan krat, O moj Boſce, oniem ſrakom, koi cini ſa vjeke blaſcena.

18. ſnam, dasamti pritescko sakrivio, moj sladki Spasiteglju, alli ne isctem innoga Parza, nego tvoju dobrotu, da uſme branitme u tvomu sarzu. Rasuosam moje imagne, kako oni Raſmetnik, alli nijesam mogo iſtratiti tvoja millosardja, koja prihode broj moieh grjehaa, i moieh nevogljaa.

19. Ucinimi ovu millos, Gospodine, da ja uſmem tvoju voglju ſa provodiccja moga ſcivota, a ne narav, ne chjuchjenstva, ne isti moj duh, ne obſir gljudski, ne

gljubav, ni ugodjegne stvoregnu.

20. Sctosmo dobili, Duscjo moja, tarcechi ſa svjetovniem uſcivagnima? Njesmoli teſiem raſceghli tot vechma ſceghju, kadsmose nadali ugasitje?

21. Udjegljaj u momu sarcu, prigljubgljeſcivi moj Jeſuse, ſakon tvoje svete gljubavi, i u gnemu takoga krepko udubi, da ni vrjeme uſmochbudega smarsitti, ni moi grjesi uspomenu dighnuti.

22. Duscjo moja, postavimo sasviem nascja uffagna, i nascja hojenstva u ruke Jeſusa: doprimo do gnegova sarza, a gnegova gljubav nechjenas ostaviti. Onachje ſa nas govorit, a gnegovo providjegne naschje uſdarſcjati. Utjecimose gnemu, prie nego gljudsku pomochi buddemo iskat, koja ſaludna bitchjenam, ako Jeſus ne uſgovori, i ne uſvlada pameti, i rukom o-

nieh,

nieh, u koieh pomoch, i utjehu pitamo.

23. Vajmeh! sctosmo ucinilli, Dusçjo moja, kadsmo hodilli ſa Svjetom, i ſatvorilli occi jasnoj svjetlosti Jeſusa, koinasje prosvjetglivo! Iſpraſnos posvoillaje nase duh, poſçjuda velicjanstva ugospodillace od nascieh mislji, prighnuchje na ſemaglske stvari raſrediloje nasce vrjeme, nenavidos probudilanasje u nochi, a lakomos svaki dan nasje samosilno vladala: mislilismo, da idemo ſa ſvjeſdom pouſdanom, a pusctilismose od kobne ſvjeſde uvestit u propas svakoga ſla.

24. Ah! koju smuchju kuscjam, gledajuchi duscju moju pogardjenu tolikiem gnusobama prid najcistiem ſrazima tvoje slave! O Jeſuse operri, i priperri sve ono, sctoje u meni tebi neugodno: priporodi u

meni duh, da budde dostojan tebe.

25. O moj dobri Jesuse, udjelimi millos, da posnam tebe, i da posnam istoga mene. O Jesuse; ovoje najpoglavitia mudros: posnat moje slabosti, ovoje put isvarsna podnisenstva.

26. O sladki Jesuse, paddam prid tvoje noghe, kako jedan tvoieh slugaa, i pribliscivajuchise jatise klagnam, i prosim, dami dopustisc, dase poklonim tvoiem slavniem rannam, molechite, da oscivesc, i dasc duh momu sarzu ovesiem uffagnem, da svetiem gnih teghnuchjem jachju osdravit od onieh, s'koiem krivosam ucinio tvojoj cjasti, i ranniosam dusciu moiem nevjernostima.

27. Pogledaj, Gospodine, ne grjehe, koje ucinih, nego priliku, kojusimi ti udjelio, ne moja nedostojanstva, nego moju potrebu, e-

re

re kolikoje visce moje siromasctvo, toliko vechma ima potrebu od viscega millosardja tvoga.

28. O duscjo moja, nemojse pripastit, kad viddisc, da te napastovagne nadskocillo. Uffaj u millos Jesusa, i vjeku nechjesc bitti pridobjena. Ako putt ervese s' duhom, alli duh puttchje pridobit. Cistochja jes jedan Ljer od Raja, jes Andioska krepos, koja nemosce bitti u nascemu tjelu bes ikakva arvagna: onaje prem ljepa, i sato nemosce ne imat nepriategljaa: ona ceka priveliku slavu na Nebu, a sato trebuje, da budde napastovana na Svjetu. Alli ucinimoje dobitnizom gne nepriategljaa orusjem, kojenam gljubglješcivi Jesus pripravglja.

29. Moj Bosce, spravansam dobrovoglno podnjeti sa tebe sve, ono, sctosu Sveti podnjeli. Josc kad

nebi bilo pedepse ſa krivnika, ja nebih hotio ostaviti tebe gljubiti, tebise klagnati, i podnosit ſa tebe sviem oniem duhom, i gljubavi, s' kojom ucinisce Sveti od Raja.

30. O Jeſuse; udjelimi ovu milost, da ispunnim tvoje odluke, dase ſaveſcem s' tvoiem poſcudam, i da buddem dostojna ſamjera tvoieh svetieh, i cjudnovitieh djellovagnaa.

31. O Jeſuse, obechivamti, da odsad unaprjeda tichjesc bitti jedina ſamjera, i Bogh moga sarza, moj odabrani dio, i sve moje ſa vjeke. Ja nechju sljedit moja hotjenstva, kojasu tako nevjerna. S' uffagnem podniſcivamse ovemu velikomu tjeku odredjegna Boſciega u svemu onemu, sctochjese dogodit od mene na ovemu Svjetu, i u vjekuvjecjanstvu.

32. Jati ſahvaglivam, O moj

Go-

Gospodine, ersi doscjo na Svjet, dame sahranisc: ersi uſiscjo na Nebo, da occistisc Dusce nasce, i spraviscih ſa uſcivagne Rajske slave. Ah! kolikoje sladka miso mojoj dusci ſavapiti; O moj jedini Spasiteglju, nemoguchite ja iſnachi, ni slјediti na ſemgli, rezi momu sarzu, dase ſa tobom saleti na Nebo.

33. O Rjeci uputtjena, ſa slavu tvoga svetoga Immena Jeſusa sahranime. Operri moje sarze u tvojoj neprozjegnenoj karvi, i udjegliji u gnemu, ko najiſvarsnie slovo tvoje gljubavi, prisveto Imme Jeſusa, komuse ja poklagnam u duhu najdubgliem podniſcenstvom, i podlagagnem, koje mogu u pameti ſaceti.

ſciv bud Jeſus ſciv u vjeke
Kragl priviſcgni, kriſcem koi

Nad pakgljene sarde prjeke
Bj uſglascen, ke posvoi.
On smart dobbj smarti svome;
Blagodaran tjem objavj
Svem narodu umarlome
Jakos vechju svoe gljubavi.

Uſdasi Prisvetoj Djevizi.

1. O Prisveta Djevize, pokli svi ſaſivgljute mladikom ſcille Jesse, Vratima Nebeskiem, kuchjom mudrosti; ja ſa mene hochjute ſvatti s' Andjelom, koiteje poſdravio, Punom millosti, Templom, i pribivalischem Sina Boſciega. Ponovi moje sarze, nekati ſacigna svaki dan nove pjesni, i nove hvale s' noviem goruchstvom duha.

2. O Djevize blaſcena, tkochje moch pripovidjeti varhuobilnos tvoieh millostji? Drughi Svezi prilikujuse rjekama, a ti Morru. Jati

ſa-

ſahvaglivam, O Prisveto Trojstvo, na podpunnosti millostji, kojesi udjelio prisvetoj Djevizi. Molimte raddi gne dostojanstvaa, dami udjelisc koi mallahan dio, neka duscja, koliko moſce primiti, budde napugnena. O Majko millosardja, i svake millosti, cini, da koigod trak iſ tebe iſide, neka napunni praſnos moga sarza; i ucini moja djella prid Bogom punna, i iſvarsna.

3. O Prisveta Djevize, radujemse, dasi iſnascla millos prid Bogom, i dasi gnegovo sarze pridobila. Ako kragliza Ester, budduchi bila pridraga kraglju Assueru, bj uſrok, da puk Evrjenski primasce od gnega dosta millovagnaa, darſcim istinito, da akoti budde ugodno pomolitse ſa nas, i rjeti jednu rjec velikomu Bogu, kogasi ti Majka, michjemo iſnachi

mil-

millos prid gnegoviem lizem, i doprjetchjemo do gne svarhe, kojaje slava vjekovita.

4. O Prisveta Djevize, s' tvoiem sjedignenima najpotajniem sjedininas s' tvoiem Sinom. O Jesuse otvorrinam skrovna bogastva, i samjernosti opchjene meghju tobom, i tvojom svetom Majkom, ono sctoje tvoje u gnome, a gne u tebi. O sveta Parcize, progovori Jesusu sa mene, i opravvi, dame ucini udionikom millostji, nekabih djellovo, svesctome nadahne, i svesctomi recce.

5. O Prisveta Djevize, Majko, i Nauciteglize krepostji, naucime u djello postaviti one, kojesi ti u djello stavgljala ovdi na semgli, da po putu gnih budddem dragh tvomu Sinu, i ucinimse dostojan doprjeti, ghdje hochju.

6. O Prisveta Djevize isprosinam

nam pomoch, i moguchstvo, da se dobro sluſcimo sviem millostima, kojechjenam Bogh udjeliti, i da pored scgnima vjerno buddemo djellovati, da napredujemo hrabreno u duhu sarzom, i chjuchjenstvima unutargniem, u bichju, u kojenasje postavio, i ſaſvo, kako odredj gnegovo sveto Providjegne.

7. O Djevize cjudnovita, i gljubgljeſciva, prikaſcinas Ozu, i ucini, da buddemo podloſcni gnegovu velicjanstvu; darujnas Sinu, i cini, da buddemo spoſnat gnegovo millosardje; darujnas Duhu Svetomu raddi gljubavi gnegove dobrote, i raddi kogagod udionisctva gnegove boſcjanstvene Svetigne.

8. Prisveta Djevize, kolikobih srechjan bio, kad sva djella moga ſoivota bilabi Bogu posvechjena, kako biahu tvoja.

9. Alli to ne budduchi, ne o-

staje-

stajemi, nego poſcjuda, O Djevo Sveta, koja jes, tebe primolit, dami iſprosisc ovu millos, da na ovemu Svjetu uſdjellujem, svesctoje Bogu ugodno, i da ozjepim moje sarze od onega, scto nije gnegovo, dabihga gljubio sa svom mojom jakosti, i sa svjem mojem sarzem u vjeke.

Hvagljen Jeſus, i Maria.

Molitva Isukerstu, s' kojom prosise umatargni mir Dusce.

Samovladaoce mirni, i pravi Salamune, kraglju koliko sladostji, toliko Slave, Andjele mira, i svjetta, svemoguchi Parce, i jedini iſabrani Sudce nepogodnostji, koje porodisce grjesi od pocetka Svjeta meghju tobom, i gljudima, Boſce mira, i Boſce vojskaa, prid tvoje noghe paddam na kogljena, da-

dabihti ukaſo svu zjennu, i poklognegne s' podloſcegnem povoglniem, i u svemu sluſcbeniem, dabi tvomu velicjanstvu bilo ugodno iſustit jednu dobru rjec, kojaje bigljegh od mira.

Prosim u tebe ovi mir, toliko ſcjudjen, i ſa mene, i ſa meni priliçnieh. Udjelimi ovo sladko pocivagne Dusce moje, kojeje gne ſamjera, i najvechje gne dobro. Sastucci s'tvoiem velikiem moguchstvom sve jakosti moga duha rasparscjana, i napastovana od toliko nepriategljaa, kolikoje stvarji, koje gljubi iſvan tebe. Utaſci gnegove nemire, odloſci gnegove neugodnosti, i vjeku ne dopusti, da budde tako ſcegljan obaſnat tughje ſcivjegne, da nebi od tole najvechju svoju mukku iſvadio.

Ti, koisi varhovna Istina, obechjosi, dame nechjesc iſtjerati; tvo-

ju

ju pravdu utiscti, da dospie boj meghju moiem pohotjenstvima, i rasflogom, i meghju tobom, i mnome: tvoje Boscjanstveno gospodovagne bogljese usdarsci sred obilnosti mucjagna, i mirovagna, nego u scjamoru, i nabuni s tvoje kragljestvo, koje njesi innomu ti ugrabio, negh imascga po vlasctitosti, i naravi, i koje ima sa granize stabre Maslinaa, ne iscte, nego podloscnike mirne; a svjetovne kragljevine dicese, dasu s' loverikam, i poman obkruscene.

Tise osobito, i nadasve nasjvgljesc Stvoritegl, Poglaviza, i Podjelitegl mira; i tvoi sveti Andjeli, koise svegh ugaghjaju s' tvojom poscjudom, koi ne misle, nego ispunniti tvoje hotjenstvo, navjesctilisuga u parvi cjas tvoga porodjegna, nadzjenilisuga varh dobitjaa, i sloscilisu jednu pjesan,

koja

koja sve najljepsce pjesni slavnodobitja nadhodi.

Ucini, O moj Spasiteglju, na ovo rasmiscgljagne, da potece u me ova rjeka od mira, i ovi vir raskosje, i sladosti, kako govore tvoi Prorozi. Udjelimi ovi blagosov, koi toliko putaa davasc tvojem priategljom, i koi ijvan tebe iko drughi nemosce datti: i pokli odjedivajuchise s' ovega Svjeta ostavio-si na semgli ovi mir pod krilom Duha Svetoga, ghdje mosce bitti boglje postavgljen, nego u sarze prasno, i koje puzza zjech poscjude, dabiga primilo? Imam ovo uffagne u tvoju priveliku dobrotu, damiga nechjesc sakratiti; da moja vapjegna cinitchjeti svarnut occi varh ovo mallo praha, cim usdase tebe na pomoch sasivati; i da nechju bitti unaprjeda u broju opakieh, koi ighda njesu umjelli

iſnachi put od mira, i koiem nechje vjeku bitti dopuſcteno stechga, ako prie neuredni svoj ſcivot ne promjene.

Molitva, Kojase moſce cinit svaku urru dana.

Veliki Boſce, varhovni Gospodine Neba, i ſemglje, evo ovdi tvoga najpodniſcniega stvoregna, prostartá prid nogami tvoga svetoga Velicjanstva, komuse klagnam iſ najdubgljega moga sarza, i po tisuchju putaa jamu ſahvaglivam na sviem dobrima, koja primih iſ ruke tako blagodarne. Jase spoſnam nedostojan tolikieh millostji, nedostojan tvoje gljubavi, nedostojan tvoga pogleda iſa toliko nepomgnaa na tvojoj sluſcbi, iſa toliko nevjernostji, iſa toliko grjehaa, na uspomenu koieh kuscjam u mojoj

du-

dusci svaku najſcivglju boles, i stavno obechivam sadara u ſcjalosti, koju chjutim, dachju ispraviti sve moje neiſvarsnosti, sve moje grjehe, i pomagnkagna, i sva moja ſla prighnuchja, dabih proscjo ovo, sctomi ostaje danaa, u iſvarsnu ispugnegnu tvoieh svetieh ſapovjedji. Tisi, Dusce Sveti, oni, koimi udahgnivasc rovu svetu odluku, i tako od tvoje sama dobrote cekam osobnu millos, da u djelo postavim toliko tebi millo odredjegne. Jate podniſceno molim sa svom gljubavi dusce moje: ſnam, da ſcjudisc sahranit sve gljudi, da beſ pristanka radisc o gnihovu napredovagnu u tvojoj millosti. Saſtranime dake, Gospodine, i ne ostavime u oblasti moieh ſlieh prighnuchjaa: spomenise, dasam stvor tvoieh rukaa; ne dopusti, da Vuk pakgljeni ſapljenime, da Hudobe,

nepriategli glavni tvoje slave smrse s' moje dusce onu ljepu slikku tvoga svake cjasti dostojna Boſcjanstva. Spovjedam, dasam jedan od najvechieh grescnikaa, i ſato jedno od najnevoglnieh stvoregnaa, allisam odkupgljen platom karvi Isukarstove, poklije on proli ſe svacie spasegne. Kadgod svarnesc moj Boſce, tvoj pogled na moje grjehe, u isto dobba svarni tvoje ſenize na karvavu Mukku tvoga gljubjenoga Sina, koga dostojanstva beſ pristanka nukaju tvoju millostivu dobrotu, da prosti moje krivine. Ako moi grjesi raſgljutilisu tvoju pravdu, dabise ona umirila, jati prikaſcivam neprozjegneno Tjelo moga Spasiteglja propeta na kriſcju, gnegovu prisvetu Glavu draccjam okrugnenu, gnegove Ruke, i Noghe cjavlima probjene, gnegov Bok otvoren, u ko-

mu

mu hochju, da ſatvoreno uſbudde ſa vjek moje sarze, da od svjetovnieh iſpraſnostji raſluceno nebi uſdisalo vechje unaprjeda, nego ſa tvojom Slavom. Iſpraſni, moj Boſce, iſpraſni moje sarze od svakoga neuredna prighnuchja, i od svake varste svjetovnieh mislji, i poſcjudaa iſpraſnieh, i nekorisnieh, a napunniga tvojom prisvetom gljubavi. Odvisce udjelimi millos, date buddem vjerno sluſciti sve ovo, sctomi ostaje danaa moga ſcivota; ter iſa kako buddem ſcivio, kolikochje tebi bitti ugodno, dase odjelim s' ovega Svjeta s' spravniem, i svetiem podloſcegnem tvomu Boſcjanstvenomu hotjegnu, s' istinitom vjerrom, nehimbeniem uffagnem, i s' iſvarsnom gljubavi, dati paka na Nebu buddem davati tisuchju blagosovaa, i hvalaa. Tako buddi.

Molitva, illi Djello Pokajagna, kojese ima ucinit, i sarzom, i ustima svaki krat, kadse zjeni, dusoje smartno sagrjescilo.

Moj Boſce, moj Gospodine, i sve moje dobro, budduchite uvrjedio, pritescko sagrjeschh, alli neucinih inno, nego sctosamse mogonadati od moje slabosti, i od moje ſlochje. Budduchise ja rodio ugrjehu, i odhranio meghju opacinam, sctose mogasce od mene nadati, akone grjesi, i gnusobe? I kad nebi bilo pomochi tvoje desnize, i millosti tvoje dobrote, kojame uſdarſci, kadabih imo pasti, i podiſceme, kadsam po, nebih stupio, scto nebih sunovrat otiscjo, i sve moje misli bilebi tolika ſlocinstva; i josc nebih bio spoſno uvrjeghju, od koje dase poka-

kajem, tisimi millos udjelio; i od tvoga millosardja, moj Boſce, ovi dar poſnam, i gnemu ſahvaglivam, i skruscen molimte, dami prostisc, i dame podpunno odrjescisc. ſnam dobro, moj Odkupiteglju, da ti ne iſctesc moje iſgubjegne, nego samo, da spoſnam poghibju, i dase od straha najeſcim. Utoliko, moj Boſce, sada bolechise od uvrjeghje odlucjujem, da vjeku nechjuse povratiti. Udjelimi samo millos, dase buddem cjuvati, utvardi moju odluku osobitom pomochi tvoga prisvetoga Duha, i naredi stvari na taki nacin, da ja unaprjeda buddem u svemu ispugnati tvoje hotjegne, komuse sada sa sviem sarzem podlagam. Ovoje ono, cstote molim raddi gljubavi neiſmjernoga tvoga millosardja s najdubgliem podniſcenstvom, koje najvechje mogu ukaſati u Imme

tvo-

tvoga Sina jedinoga, moga Spasiteglja Isukarsta.

Ujdighnuchja pameti, kojase mogu cinit u svakoj prigodi.

1. O moj sladki Jesuse, zjech vjecne gljubavi, kojusimi nosio, cini, date ja gljubim ovo mallo vremena, koje imam scivjet na semgli, da u vjeke mochbudem odgovarati s' gljubavi na gljubav u Raju.

2. Moj Stvoriteglju, dokle biah u vjecnomu tvomu smiscgljegnu, njesamte vrjeghjo: molimte dake raddi neijmjerne millosti, biuscisi na me pogledo, i odredio stvoritme, ne dopusti, moj Bosce, da ijgubim ovu veliku srechju, vrjeghjajuchite u ovemu umarlomu bichju, u komuje tebi ugodno, dase sad nahodim.

3. O

3. O moj Gospodine, moj Boſce, i moj Occe, kako nemogu bitti beſ tebbe, tako nemogu ni htjetti, ni progovorit, ni djellovati ikakvu stvar beſ tebe. Kako dake ti uſdarſcisc moje bichje, i narav moju, tako josčter uſdarſci moje misli, i krepko utvardi moja djella, da kako nemogu bitti beſ tebe, tako ne buddem misliti, ni govoritti, ni djellovati ikakvu stvar, koja nije tebi ugodna.

4. O moj Boſce, Boſce gljubavi, i dobrote neiſmjerne, raddi gljubavi tebe istoga ucini, da kako ſcivem u tebi, i s' tobom, tako josčtera uſcivem ſa tebe.

5. Moj Spasiteglju, kakosi ti vas u Bogu tvomu Ozu, ucini, da tako ja vas buddem u tebi.

6. Moj Boſce, i sve moje, sčtosam podoban iſvan tebe?

7. Jeſuse gljubavi Neba, i ſeme

glje,

Digitized by Google

glje, kadchju bitti vas tvoj, kakosi ti vas moj?

8. Occe millosardja, ucinime onakoga, kako tvoj Sin dostoi, i kakvamé Duh Sveti ſcjudi.

9. Boſce moj, kadchju umrjeti meni istomu, da uſcivem sasviem tebi?

10. Prossimi, moj Boſce, ere ne umiem svega mene na poklon tebi prikaſati, kako imobih.

11. Akose dogodi, moj Gljubjeni, da ja ntjetbudem sctogod iſvan tebe, jase sada od toga odrizam, i svjedocim, da nejmam scto dobit, ni iſgubit pri tebi.

12. O Boſce dusce moje ne dopusti drugo da ſcivem, ako njesam vas tvoj, kako jesam, i nahodimse u tebi.

13. Ja, moj Boſce, nechju vida, ako ne, da tebe gledam; cjuvegna, ako ne, da tebe sluscjam;

jeſi-

jeſika, ako ne, da o tebi govorim; ſarca, ako ne, da o tebi mislim; rukaa, ako ne, da tebe slujoim; nogaa, ako ne, da tebe iſctem; tjela, ako ne, daga tebi poklonim; ſeivota, ako ne, daga tebi posvetim.

14. Boſce gljubavi, udjelimi tvoju gljubav. Boſce, koisise ucinio Cjovjek, udjelimi podniſcenstvo. Boſce, koisi vas Duh, nemojmi cistochju ſakratiti.

15. Meguchstvo neiſmjerno, pomoji ſlabos moju. Mudrosti vjecna, moje tminne prosvjetli. Dobroto, kojoj drughe nije prilicne, moje ſlochje oprosti.

16. Dobroto neiſmjerna, jasamte dozna spoſno. Dobroto, kojoj ne nahodise prilicna, jasamte dozna ſagljubio.

17. Tko ne gljubi tebe, moj Jeſuse, kojaje to stvar, koju gljubi?

bi? Tkose s' tebe ne snebiva, ciemse snebiva?

18. Ja hochju gljubjt mene istoga, ne ersam moj, nego ersam tvoj. Imatchju pomgnu o meni, ne ja drughi rajlogh, nego er to hochjesc ti, i takomi japovjedasc.

19. Ja tebe zjenim cestitiega u tvomu blajcenstvu, nego mene zjenim srechna u momu siromajctvu: i rados, koju kuscjam, ja ono, scto ti jesi, bej mjerre pridobiva neugodnos, koju kuscjam ja ono, scto ja jesam. Buddi dake, moj Bojce, po sve vjeke to, scto jesi, a pritvorri mene raslicna od ovega, sctosam.

20. Tebi, i u tebi bile, Bojce moj, sve ove stvari.

21. Rajredi vas saj Svjet na onj nacin, kakochje tebi ugodno biti: cini o meni, i o svemu stvoregnu, kakoje drago tvomu bo-

jcjan-

ſcjanstvenomu Velicjanstvu. Uſvisi, podniſci; udri, oſdravi; pedepsci, nadari; buddi onaki, kakav ſcjudisc bitti prema gljudim, na Nebu, na ſemgli, na Morru, i svudara, i u vremenu, i u vjekuvjecjanstvu: a jachju svegh spovjedati tvoje boſcjanstveno Providjegne, i uhititchjuse tvoga boſcjanstvenoga hotjenstva, kako jedinoga Raja dusce moje, branechi prid svakiem, i protiva sviem ovu nesumglivu istinu, da ti nemoſcesc ucinit, nego ono, ſcto ja hochju, ere ja drugo nechju, nego sve ono, ſctochjesc ti ucinitti. I tako buddi.

Odluka stanovita, koju cini Dussja, dachje svegh Boga slusciti, saglavglivajuchi djella Pokorre.

Ja (*rezi Imme*) budduchi doscjo, i prostrose prid lize Boscie, i svega Dvora Nebeskoga, ter razgledo neismjerno millosardje, i dobrotu Boscju prema meni prinedostojnomu, i opaku stvoregnu, kojeje on is nischta isvadio, usdarscjo, hranio, isbavio is tolikieh poghibjaa, i neisbrojniem darima napunnio; a otobito budduchi razmislio s' koliko nedohitnom sladosti, i millosti ovi pridobri Bogh tarpioje ovega velikoga gresenika, ter cesto, i gljubgljescivo s' nadahnuchima svome na pokajagne, i cekomeje do ovega godischta moga scivota, ne pasechi moje neharnosti, i nevjernosti, s' kojem odmi-

zaju-

zajuchi moje obrachjegne, i tlaccechi gnegove dare beſobraſno vrjeghjosamga: josfter budduchise spomenuo, da na dan moga Karsctegna biah prisrechno Bogu posvechjen, i objetovan, i po temu uſviscen na sinovstvo boſcie, a ja od svieh obechjagnaa, koja biahu na moje imme ucignena, porekohse, moj duh ruſcno pogardih, hotechi dase uſdighne, i uſdjelluje protiva boſciemu Velicjanstvu; iſa svega ja sad vrachjajuchise u svjes, prostart, i s' sarzem, i s' duhom prid pristoglje boſcie Pravde spoſnamse, spovjedam, svjedocim, dasam pritescko uvrjedio Boga, i dasam ja krivaz, i uſrok Smarti, i Mukkaa Isukarstovieh po putu moieh grjehaa, raddi koieh onje umro pribolesno propet na Kriſcju, zjech cesa ja inno ne dostoim, nego smart, osudu, i pako.

Alli obrachjajuchise k' istomu viscgnemu Bogu, budduchi ja jur pomarſio iſ svega sarza, i sa svom jakosti moga duha na opacine moga proscjastoga ſcivota, prosim, i podniſceno pitam, da Bogh gannut na millosardje udjelimi prosctegne, millos, i odpusctegne svieh moieh grjehaa po dostojanstvima smarti, i mukkaa ovega Spasiteglja, i Odkupiteglja dusce moje, u koja uſdajuchise, ko u jedini temegl moga uffagna, ja ponavgljam, i potvardivam ono obechjagne vjernosti momu Bogu, koje bj ucigneno ſa me na karsctegnu, odrizajuchise od Hudobe, svjeta, i putti, marſechi sve gnihove proklete napasti, tasctine, i raſblude u sve doscjasto vrjeme moga ſcivota, i po sve vjeke; ter obrachjajuchise k' momu Bogu blagu, i millostivu obechivam tvardo,

do, stavno, i temeglito, dachjuga sluſcit, i gljubiti sad, i po sve vjeke: raddi cesa jamu davam, poklagnam, posvechjujem duh moj sa sviem mochima gnegoviem, moju duscju sa sviem gne krepostima, moje sarze sa sviem ſcegljam gnegoviem, moje tjelo sa sviem gnegoviem chjuchjenstvima, obechivajuchi, dase nechju njednom stvari u meni sluſciti unaprjeda protiva gnegovu boſcjanstvenomu Velicjanstvu, i viscgnemu hotjegnu, komuse podlagam, posvechjujem u duhu, da buddem sveghjer gnemu podloſcjan, posluscjan, vjeran, ter nikad ne buddem promjenit moju rjec, i porechse. Alli vajmeh! Ako kad po nukagnu nepriateglskomu, olli po mojoj slabosti ſgodise, da u cemu sakrivim protiva ovoj mojoj odluzi, i posvechjegnu, odsad odlucjujem; i obe-

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

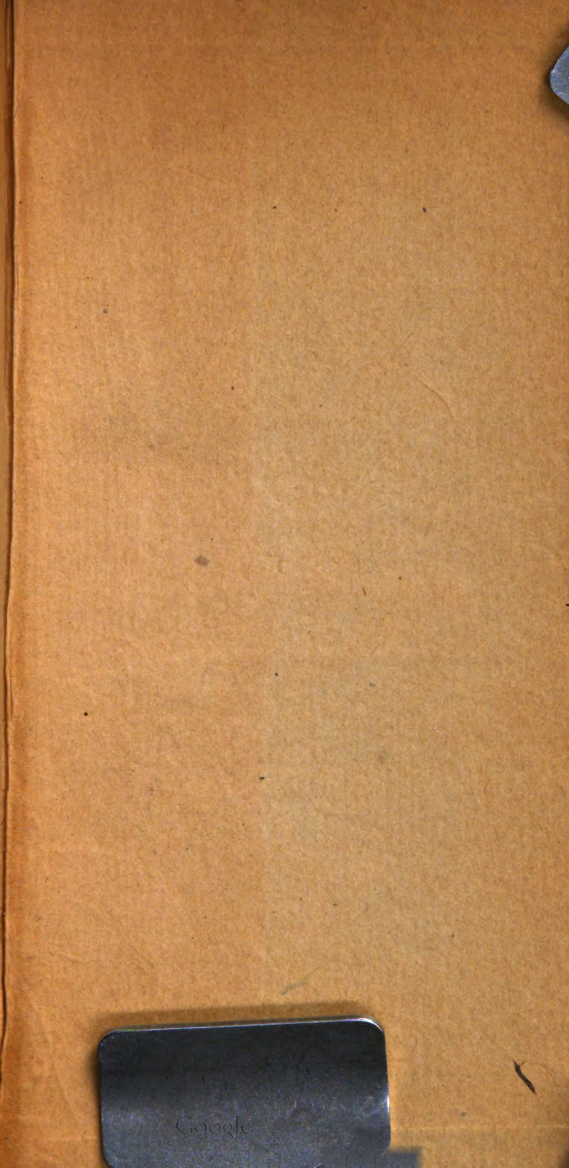
Google